

Because Of You

Derece : NC-18 (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Çift: Harry/Snape

Özet : Başına ne geldiyse, onun yüzünden gelmişti.

Notlar I : Tarih, 24.07.07.. (yayın tarihi: 11.04.2010)

Notlar II : Bu senaryo Harry Potter serisinin YEDİNCİ ve son kitabını temel alarak yazılacaktır.

Notlar III : Olanları hiç beğenmedim. 7. kitaba dair bütün düşüncelerimi bu senaryodan önce ayrı bir yazı olarak yazdım.. Ancak ben bunu düzeltmek adına 30 farklı fikir bulabiliyorsam, bunları yazmak isterim.. Yine de her ne yazarsam yazayım, Voldemort'un önünde ölü taklidi yapan ve fark edilmeyen bir Harry'den daha inandırıcı olacağımı düşünüyorum..

Notlar IV : 7. kitabı konu alarak çok şey yazacağım, ya da yazılacağı kesin.. Bu senaryoda, ilk senaryomda, kitaba uygun gideceğim evet, son chapter (epilogue) zaten kabul edilmiyor onu geçtim, ben biraz daha öne alacağım, Harry'nin expelliarmusla öldürmesinden ziyade, Voldemort'un daha şanlı ve şerefli bir şekilde ölmesi taraftarıyım.. Love sayesinde ölse bu kadar canım yanmazdı..

Notlar V : Ana odak noktam Snarry olacak, başka bir şey beni ilgilendirmiyor diyecek kadar at bakışı bakıyorum artık olaya..

Notlar VI : PEMBE: *notlara atılır* IT WASNT FAAAAAAAAAIRRRRRRRRRRR NOT FAAAAAAAAAAIIIIIR!

Notlar VII : Bu senaryoyu planlamaya başladığımda kulağımda Stella's Theme çalıyordu, biliyorsunuz onunla "You Never Sleep Deep" adlı one-shot'u yazmıştım, ve onu hatırladığımda nefes alamadım, Snarry oydu benim gözümde, Snape oydu, ve arkasından Because Of You çalınca beynimden vuruldum, olay bitti, bunu yazacağım kesinleşti.. Karma da bir Kelly eseriyle çıkmıştı, Kelly şimdi yeni bir Karma çıkartır, umarım.. Tek isteğim bu şu anda, bu senaryonun enfes olmasını istiyorum, kimse dikkatimi dağıtmasın, başka şeyler için bana gaz vermesin :)

Notlar VIII : Başlıyorum, başladım.

Because Of You

I can tell you how to bottle fame, brew glory, and even put a stopper in death.
- Severus Snape

harry müdürün ofisinde, *snape'in ofisinde*, kendini zorla iterek yerde döner, ve tavana bakarken derin bir nefes alır..

anlamıyordu.. anlıyordu, ama anlamıyordu.. bunca yıl? annesi? snape?

harry yutkunurken o anda aklına horcrux gerçeği gelir, delikanlı boğularak kalkarken hızlı nefesler alıyor, yutkunur: oraya gidip *ölmesini* bekliyorlardır, kollarını açarak asılmasını istiyorlardır,-

harry ayağa fırlarken bu kadar şeyden anladığı tek şey, tamamen yalnız olduğudur, delikanlı etrafında dönerken eşyalara bakar..

Soundtrack

Muse - Butterflies & Hurricanes

*Change everything you are, and everything you were, your number has been called
Fights and battles have begun, revenge will surely come, your hard times are ahead
Best, you've got to be the best, you've got to change the world
And use this chance to be heard, your time is now.*

"harry-HARRY!"

harry okulda koşuyorken hermione onun koluna asılıp bağırır

"nereye gidiy-"

"gitmem lazım, snape-"
"snape öldü harry-"
"BİLİYORUM! AMA-"
"ama yok harry! savaş bitince bedenini alı-"
"HAYIR! BİR ŞEY YAPABİLİRİZ, BİLİYORUM YAPABİLİRİZ,-"

hermione şokla ona bakarken bu hatası olur, harry ondan kurtulur ve koşarak merdivenleri inerken hermione de arkasından koşuyor, kendi kendine bunun kötü, tehlikeli ve aptalca bir hareket olduğunu tekrarlıyorken harry de biliyordur, aptalcadır, ama şu anda en doğru hareket bu gibi geliyordur, hem nasılsa onun ölmesini istiyorlardır, voldemort şimdi onu bulup öldürebilirdir-

delikanlı tünele girmiş, okulun sesi gittikçe geride kalıyorken hermione de peşinden geliyordur, harry kimsenin dönmemiş olmasını dilerken evden hiç ses gelmiyordur, delikanlı başını kapaktan kaldırır, etrafı boş görünce tutunur ve çıkarken hermione'yi beklemez, her saniye değerlidir, delikanlı koşarak odaya girer ve bir an dururken yine onu görür..

orada, yarım saat kadar önce sıkıca onu tuttuğu eli uzağına düşmüş, siyah bot içindeki ayağı öbür tarafa bakıyor, etraf koyu kırmızıyla, siyaha dönen bir kırmızıyla dolu, ve snape *bembeyaz*, beyaz, *cansız*,-

"harry ne yapacaksan tap tanrı aşkına, biri gelecek-"

harry uyanır ve yere çökerken pantolonu üzerini zar kaplamış kanları çatlatır ve kana bulanırken delikanlı umursamadan elini profesörün göğsüne koyar, hareket yoktur, elbette yoktur, boğazı parçalanmıştır-

harry başını silkeler ve dikleşirken fısıldar

"yardım et hermione, onu götürmemiz lazım-" hermione arkasında feryat ederken harry aldırılmaz, esasını çıkartırken konuşur
"burda kalamaz, nagini onu almaya dönebilir-"
"ve onu görmeyince ne düşünür harry?! birileri onu görmüş olur-"
"voldemort benim gördüğümü düşünse ne olacak hermione? nasılsa öldürmek istiyor, buna izin veremem, bu adam ölmüş olabilir-"
"harry o *öldü!*"

ama harry aldırılmazken mırıldanır

"ama bari o zaman bağımsız olsun, dumbledore onu kullanmış hermione.."

hermione bununla susarken ona bakar, sonra fısıldar

"o ne demek?"

harry profesörün yanında duruyor, esasını sallarken mırıldanır

"ısisini korumamız lazım-"

hermione onun yanına çökerken onun omzunu tutar ve

"harry, ne demek istiyorsun-"
"bana yardım edecek misin-"
"bir şeyler mi oluyor? snape öldürülmedi mi?"

harry ona dönerken cevaplar

"öldürüldü, evet.. ama *dumbledore* onu öldürdü."

ve tekrar bedene döner, sonra kalkarken hermione de şaşkın, ayağa kalkar..

"nasıl geçireceğiz, harry *ne olur* ne yaptığını bildiğini söyle-"

"hiçbir şey bilmiyorum hermione, ama onu burda bırakamayız-"

"ama ne yapacağız?!"

harry yine bilmediğini söylerken yıllar önce bu adamı yine buradan böyle çıkartmışlar, derin bir nefes alırken oturup düşünecek zamana ihtiyacı vardır ama kim ona zaman veriyordur ki?

delikanlı tünele girerken snapein başının neredeyse duvara vuracağını görürken hızla asasını düzeltir..

harry çevredeki bağıışları umursamıyor, yürüyorken snapein üzerine görünmezlik pelerinini geçirmişlerdir, hermione üçünü de koruyordur, üçü okula girerlerken ronun bağıışı ve o tarafa koşması duyulur, harry ilgilenmeden yürümeye devam ederken zindan merdivenlerine gittiğinde ron kaşlarını çatar, hermione onu o tarafa ittirirken fısıldar

"snape öldü ron-"

"ne!?"

hermione onun bile şok olmasına bakarken iç çeker ve gözleri dolmuş, merdivenleri inmeye devam ederken arkadaşı şaşkın, arkada kalmıştır, sonra koşarak onlara yetişir..

harry soğuk zindanlara girerken 1 senedir buraya adımını atmamış, bir an ürperir, slughornun burayı ne hale çevirdiğine yine şahit olurken hermione ve ron da içeri girmişlerdir, genç kız dönerek kapıyı kapatır, harry de pelerini çekerken ron boğuk bir ses çıkartır, harry başını kaldırıp ona bakarken ron beyazlamış, yutkunarak fısıldar

"ölü m-gerçekten mi-neden?"

harry tekrar bedene dönerken mırıldanır

"önümde durduğu için.. biliyordu, orda olduğumu biliyordu, her şeyi biliyordu ron, dışı geyiği o göndemişti, bizi görmüştü, bizim yerimizi hep biliyordu ama hiç gelmedi-"

"kim gelmedi, snape mi gelmedi-"

harry kendi kendine başını sallayarak dönerken konuşur

"hermione, temizlememiz lazım, yarayı görmeliyiz, madam poppy yılan zehrine karşı bir şeyler yapıyordu-"

"o basilisk gözüne dairdi harry,-"

"şimdi de yılan zehri var hermione! bir şeyler yapmamız lazım-"

"ama ne yaparsak yapalım, ölüyü geri getiremeyiz harry.."

harry ona bakarken zindana sessizlik çöker..

"öldüğünü nerden biliyoruz?"

ikisi ona bakarken ron gergin, fısıldar

"harry, anlıyorum gerginsin, ama.."
"ama ne ron?"
"adamın boynu kopmak üzere dostum.."

harry dönerek boyna bakar, hala yarayı temizlememişlerdir, atılırken konuşur

"öldüğünü nerden biliyoruz, birinci sınıfta ne dedi unuttunuz mu, ölümü bile durdurabilirmiş! bunu ancak o yapar-"
"harry, ölümü *canlıyken* durdurabilir-"
"hala canlı olmadığını ne biliyoruz!"
"*harry kalbi atmıyor!* mantıklı ol lütfen, sen muggle dünyasında da büyüdün-"
"mantık?! mantık?! nasıl mantıklı olayım hermione!"

hermione ona bakarken harry elinde draco'nun asası, kızgın, bağırır

"1 yaşında kafama bir sopanın ucundan çıkan yeşil ışıklar atıyorlar ama ben kurtuluyorum! mantık? okula geliyorum ve bana dokundukça yanan bir adamı öldürüyorum! *mantık?!* ertesine sene gökdelen kadar büyük bir yılanı öldürüyorum, günlükler konuşuyor, içlerinden kan akıyor! *mantık?!* bir kupayı tutup mezarlığa düşünüyorum ve bir adam benim kanımla vücut buluyor! mantık?! kemiklerim yok oluyor, sabaha tekrar çıkıyor, birisi beynime girip her şeyi okuyabiliyor, iki sopa birbirine çarpınca ölümler etrafta geziyor, ve sen bana mantıktan mı bahsediyorsun hermione?!"

hermione sessiz kalırken harry sesini bastırır, konuşur

"bu adam ölümü durdururum diyorsa durdurur.. ikiniz de biliyorsunuz.. ortada bir şeyler var, bu kadar kolay olamaz, snape daha akıllı, voldemortu tanıyor, orada öldürülebileceğini biliyordu, pes edemez! *mutlaka* bir yolu olmalı!"

ron genç kıza bakarken hermione de düşünüyor gibidir, bir süre sonra fısıldar

"zehirlere karşı panzehirleri denemekle başlayabiliriz.."

harry gevşeyerek çökerken teşekkür eder, hermione ise bir işe yaramayacağını göstermek istemiş gibi bir şey değil diyerek içeri giderken ron sessiz kalır..

hermione slughorn'un kilitlerini kolayca kırmış, camların sesi duyuluyorken harry bir sıraya oturmuş, yerdeki bedeni izliyordur, mırıldanır

"voldemort'a yalvardı.."

ron efendim derken harry dikleşerek tekrarlar

"snape.. voldemort'a beni bulmasına izin vermesi için yalvardı.."
"snape mi yalvardı?"

harry başını sallarken ona döner ve mırıldanır

"açıklamak için.. hatırasını vermek için.. ron, *biliyordu*, hep bizim yanımızdaydı-"
"ama o dumbledore'u öldürdü-"
"iyi ki de öldürdü!"

ron gözleri büyüyerek ona bakarken harry kızgın, tekrar sınıfa döner, o sırada hermione içeri giriyordur, konuşur

"slughornun dolabı çok geniş değil harry, pek iksir yaptığını söyleyemeyeceğim, snape'in dolabı çok daha genişti-"

harry ayağa fırlarken cevaplar

"snapein dolabı orda değil, ben gider alırım, ne istiyorsun-"

"harry çok tehlikeli-"

"hermione!"

hermione tamam derken bir an neyi seçeceğini bilemez, harry o zaman hepsi der ve dönerek çıkarken hermione arkasından bağırır

"ŞİŞELERİ BİRBİRİNE ÇARPTIRMA!"

harry koridorlarda koşuyorken herkes bağırıyordu, voldemort hala onun gelmesini bekliyor olmalıdır, daha çok beklerdir, delikanlı snapein dolabının olduğu koridora sapar ve kapıyı zorlarken kapı elbette açılmaz, harry kilit büyülerini denerken hiç biri cevap vermiyordu, delikanlı profesörden bir anlığına yine nefret ederken ginnynin sesini duyar-

"harry?! ne yapıyorsun- tek başına-"

harry ona koşan kıza bakar, sonra yine kapıya dönerken cevaplar

"kapıyı açmam lazım-"

"snape'in dolabını mı? neden?"

harry cevap vermezken bir büyü daha dener, yine bir şey olmaz, genç kız konuşur

"neden kibarlığı denemiyorsun?"

ve genç kız gidip kapıya elini sürter, lütfen açılması için izin isterken harry kaşlarını çatar

"ginny, bu sproutun değil, snape'in kapısı-"

ama kapı açılırken genç kız sırtarak ona döner

"tatlı dil yılanı deliğinden çıkartır potter.."

harry o an onu öpebilecekken ginny kapıyı açarak içeri girer, harry de içeri dalar..

ginny bütün şişeleri aldıklarını görürken o da uzanarak toplamaya başlar, neden topladıklarını sorduğunda harry cevaplar

"snape öldürüldü.."

genç kız bir şişeyi nerdeyse devirecekken son anda yakalar, ona bakarken harry diğer şişeleri topluyor, ona bakmadan konuşur

"onu canlandırmamız lazım-"

"harry-"

"ölüyü getiremeyeceğimi söylersen kalbini kırarım ginny.."

ginny ona bakarken cevaplar

"ölünün ne kadar ölü olduğuna bağlı.."

harry ona bakarken ginny şişeyi onun kazağının içine koyar..

harry sınıfa dalarken ginnyyi içeri atar, ron ayağa kalkarken şokla sorar

"BİRİ Mİ-"

"hayır sakın! hermione, ginny bir şeyler söylüyor!"

hermione ne söylüyor derken ginny ilerliyor, konuşur

"2. sınıfta tom riddle'la konuşurken ölümden bahsediyordu, ölümden dönmek onun takıntısıydı biliyorsun, ve dönmenin mümkün olduğunu söyledi, hermione ben de döndüm, o da döndü, mümkün, inanmalısın, kafamızı çalıştırmalıyız-"

ron eğer bu mümkünse o zaman fred'i döndürelim diye bağırırken ginny şokla ona döner, ron onun bilmediğini görünce ginny geri sendeler, harry onu tutup otururken fısıldar

"çok üzgünüm ginny-" ginny gözleri kocaman, sorar

"fred? şaka mı-"

"değil, gerçekten çok üzgünüm-" ginny başını eğerken abisi onun yanına çöker, harry genç kızı teselli etmek ister ama yapacak vakti yok, zaten hiç vakti yok, dönerek hermionenin karşısına, snape'in sağına çökerken şişeleri doldurduğu kazağı açar, hermione fısıldar

"nasıl döndürebiliriz ki?"

"ruhu ordadır belki, ya da ruhu aslında parçalanmıştır, dumbledore öyle bir şey söyledi, draconun ruhu tammiş, masummuş ve parçalamamışlar, ama snape'in ruhu çok önceden yaralanmıştı hermione, sihri dışarda bir yerlerde olamaz mı-"

"harry bu söylediklerin çok büyük büyüler-"

"ama varsa yapılabilir! herkes karanlık zaten, biz de olsak ne olacak-"

"harry!"

harry geri dönerken ginny onu duymuş, konuşur

"karanlık olmayı düşünemezsin, o da bunu istiyor zaten! seni buna muhtaç olduğunu düşünmeye zorluyor, yolu bu!"

harry onlara bakarken cevaplar

"snape'i döndürmek karanlık değil, anlamıyorsunuz.."

"ne zaman snape'i bu kadar sevdiğim dostum?"

harry rona bakar, açıklayacak vakti yoktur, önüne dönerken hermione'ye bakarak konuşur

"hermione, önce kan arttırıcı verelim, problem o, sonra yarasını kapatalım, panzehir verelim, hem kim bilir, belki yaşayan ölüm sıvısı içmiştir! hazırlıklıdır, kim bilir!"

hermione ona bakarken ihtimalleri düşünüyordur, sonra dikleşerek konuşur

"harry bunları yaptığımı biri öğrenirse azkabanı boylarız-"

"hermione!"

hermione tamam tamam derken şişeleri açar, bir şişe mantarını enjektöre çevirir ve sonra doldurup profesörün koluna saplarken diğer üçü onu izler..

hermione tepkimeyi yansımayı boşvermiş, bütün uyarıcı ve iyileştirici iksirleri profesörün damarlarına akitmişken damarlar çalışmıyordur ki dağıtsın, harry de bunu hatırlamış olacak, konuşur

"kalp de bir nesne, değil mi? ona da bir Şey yapmasını emredebiliriz, hayatı geri ver değil, ağıl kapan pompala, basit emirler-"
"harry o kalp-"
"ve basit bir Şey!"

harry gözlerini kapatarak esasını snape'in kalbinin üzerinde tutarken hermione Şokla izliyordur, yapmamasını fısıldar ama gryffindor onu umursamadan esasını profesörün göğsüne hafifçe vurur, hepsi nefesini tutarken sanki ışıklar çıkıp snape canlanacaktır ama öyle bir Şey olmaz, hermione elini uzatarak asanın olduğu yere koyar ve beklerken bir süre sonra gözleri büyür, hızla dikleşerek esasını kaldırır

"her organa basit emirleri verebiliriz, ciğerler dolup boşalır-"

harry evet evet diyorken hermione ellerini açarak düşünüyordur

"çok uzun süre oksijensiz kaldı, kaç dakika oldu-"
"45-"
"ah tanrım, uyandırabilirsek, uyanınca aptal olabilir harry-"
"uyansın da, aptal olsun! yap!"

hermione tamam derken ginny de çökerek o tarafa gelmiştir, profesörün boynunu iyileŐtirmeye başlarken ron da yanlarına çöker..

"beynini çalıştıramayız-"
"hayat da veremeyiz, makine gibi çalışıyor Şu anda-"
"en azından çalışıyor ve çürümeyecek.. onu bu halde tutmalıyız, ginny-"
"hayır!"
"ama ginn-"
"hayır dedim! olmaz, beklemem-"
harry ona dönerken konuşur
"ginny lütfen, birinin büyüleri aktif tutması lazım,-"
"ve siz savaŐırken ben burda mı oturacağım-"
"seni de kaybedemeyiz ginny.."

ginny ona bakarken ağzını açar ama harry konuşur

"biz dönene kadar bekle.. lütfen.. birileri büyüleri açık tutmalı.. kimse olmazsa ölür, voldemort yine birini öldürmüŐ olur, buna izin verme ginny.."

ginny iç çekerken tamam der, harry teşekkür ederken fırlar, kapıya giderken ron adamın delirdiğini söylüyordur, konuşur

"bu böyle olmaz, harry mi akıllı, doktorlar bunu akıl edemez mi-"
"doktorlar hayatlarının sonuna kadar ellerinde asayla başında beklemez ronald.."

ron iç çekerken daha neler göreceğiz diyordur, harryi takip eder..

harry ana salona çıktığı anda mcgonagall onu tespit eder ve o tarafa giderken konuşur

"herkes toparlandı potter, voldemort adamlarını geri çekiyor-"

harry onun *ismini* söyleyen profesöre bakarken mcgonagall devam eder

"artık gitmeni istiyor, ama bu mümkün değil, izin vermeyeceğim, o yüzden yoldaşlık birkaç dakika sonra güvenli alanlara cisimlenecek, sen de bizimle geliyorsun-"

"hayır profesör-"
"potter bana karşı çıkma, her yer disiplinsizlikle dolu zaten-"
"hayır profesör, yapmam.. yapmam gereken şeyler var-"
"ne gibi potter? gidip onun elinden esasını mı alacaksın?"

harry ona bakarken mcgonagall kaşını kaldırır, harry şok olmuş, fısıldar

"nasıl-siz-"
"göstermesem de kafam çalışıyor potter.. ayrıca odamda dumbledore'un bir portresi var.." harry ohlarken mcgonagall devam eder
"hala taşı bulamadın, nerede gizlendiğini bilmen gerekiyor-"
"siz biliyor musunuz-"
"hayır, ama sana ipucu bırakıldığına eminim-"
"ipucu! *ipucu!*"

harry göğsündeki snitchi çıkartır ve yazıyı tekrar aktif hale getirir, ona gösterirken mcgonagall kaşlarını çatmış, düşünüyordur, harry fısıldar

"profesör, görevimizi biliyor musunuz?"

mcgonagall ona döner, harry konuşur

"ben de onlardan biriymişim.."

mcgonagall acıyla ona bakarken fısıldar

"bundan korkuyordum.. harry, çok üzgünüm,-"
"ben değilim.. sanırım.. bilmiyorum, her neyse, benim de sonlanmam gerekiyor, nasıl yapacağım? kılıç mı saplayacağız?"
"potter!"
"ne yapacağız? nasıl öldüreceğiz?"

mcgonagall onu bir kenara çekerken konuşur

"potter, kendine gel.. dumbledore sana başka ne mesajlar bıraktı bilmiyorum, ama oraya böylece çıkıp gidemezsin, daha her şey bitmedi, perdenin kapanmasına çok var!"

harry başını kaldırıp ona bakarken fısıldar

"perde.."
"efendim?"
"perde.. kapanması.. kapanış.. *Kapanışta açılırim*, snitchte böyle yazıyor, son sahnede açılacak, biri ölmeden önce, taş snitchin içinde!"

mcgonagall ona bakarken bir süre sonra onu omzundan yakalar ve yanında götürürken konuşur

"okul dışında kalmak zekanızı açmış bay potter, ama burada hala bina başkanınız benim, arkadaşlarınız nerde-"
"orda-"
"iyi, onlarla beraber derhal eve gidiyorsunuz-"
"gitmiyorum! beni bekliyor! 5 dakika kaldı!"
"potter, daha önce voldemortla bütün randevularına gitmiş gibi konuşuyorsun!"

harry susarken mcgonagall ona bakarak devam eder

"hiçbir yere gitmiyorsun.. asa ondaysa sende de taş ve pelerin var.. ayrıca voldemortun severusu öldürmesi lazım, o da buralarda bir yerde, daha demin gördüm-"
"severus öldü profesör.."

mcgonagall'ın rengi çekilirken harry başını sallar..

harry onu geçip alana gideceken mcgonagall tekrar uyanır ve onu yakalar, konuşur

"potter, kendine gel! oraya çıktığın anda seni öldürür, nagini hala yaşıyor!"

harry ona dönerken cevaplar

"beni öldürmesi lazım zaten, anlamıyor musunuz profesör-"

"ölmek için bu kadar mı heveslisin potter-"

"hevesli değilim! ödüm patlıyor! ama yapmam lazım, bu iş bitmeli-"

"öyle gidersen bitiremezsin potter! ölümden korkuyorsun-"

"kim korkmuyor ki!"

mcgonagall daha söyleyebileceği çok şey varmış gibi duruyorken çenesini sıkar, sonra açar ve konuşur

"harry, lütfen.. beni dinle.. 2 dakika sonra voldemort okulu yıkacak.. o anda burada olamayız-"

"ben orada olursam-"

"seni öldürür harry.. biliyorsun.. şimdi değil, *daha değil*.. hadi, cisimlenmeliyiz, herkes gitti-"

"herkes değil, ginny!"

"ne olmuş bayan weasley'e-"

"ginny zindanlarda!"

"ne işi var orada-"

"snape orda! ah hayır-"

harry bir koşu patlatarak zindanlara giderken mcgonagall arkasından koşamayacak kadar yaşlı, bağırır

"3. ev potter!"

harry koşarak merdivenleri iniyorken çevresindeki herkes cisimlenerek yok oluyor, yanında ölmüş arkadaşlarını da taşıyordur, harry sonunda bitirir ve zindana dalarken okul sarsılmaya başlar, ginny ona dönerken harry ona koşarak genç kızı kolundan tutar, eğilerek snape'in de kolunu yakalarken tüm gücüyle 3. evi değil de spinner's end'i düşünür ve üçü yok olduklarında hogwarts yer altındaki zindanın üzerine yıkılır, taşlar birbirine geçer..

ginny belirdikleri yere bakarken fısıldar

"neresi burası?"

harry içeri girebildiklerine bile şaşkın, yerdeki snapei kontrol ederken bağırır

"büyü!" ginny özür dileyerek kendini toparlar ve büyüleri devam ettirirken delikanlı mırıldanır

"snapein evi-"

"sen nerden biliyorsun-"

"neyi nerden bildiğimi bile unuttum ginny, biliyorum işte.. snape burda diye ev bize izin vermiş olmalı, bu da snape bir yerlerde hala yaşıyor demektir,-"
"harry, yapabileceğine gerçekten inanıyor musun?"

harry yerde, ona bakarken ginny de ayaktadır, delikanlı fısıldar

"yapmak *zorundayım*.. bunu borçluyum.."

ginny neden derken harry iç çeker..

Soundtrack William Joseph - Stella's Theme

"üç obje var.. *Deathly Hallows*.. asa, taş, ve pelerin.. üçüne birden sahip olan kişi ölümün efendisi oluyor gibi bir şey.."

ginny pek hoşlanmamışken harry anlatmaya devam eder

"voldemort asanın peşinde.. o asa en büyük asa, en güçlü asa, kimse o asaya karşı gelemiyor, ve voldemort da onu istiyor.. ama asanın sahibi olmak için bir önceki asa sahibini yenmek ya da öldürmek lazım.. asa dumbledore'daydı, ve snape onu öldürdü, voldemort da asanın gücünün snape'de olduğunu düşündü.."

ginny öyle değil mi derken harry cıklar, açıklar

"geçen sene, kuledeyken, snape gelmeden önce draco dumbledoreun asasını expelliarmusla eline aldı, yani o onu silahsız hale getirdi, o kazandı, snape de geldiğinde öldürdü.. yaşlı asanın gücü dracodaydı, bu da onun asası, ben de ondan aldım,-"

"yani güç sende mi?"

"bilmiyorum.. asa bende değil, ama bana cevap verecek sanırım.."

ginny yerdeki adama bakarken fısıldar

"yani snape boşuna mı öldü?"

harry başını sallarken ginny ona bakar, delikanlı mırıldanır

"ve dumbledore böyle olacağını biliyordu.. planlamıştı.. snape'e söylememişti, ama planlamıştı.. onun ölmesini istedi, draco geride kalacaktı, sadece ben bilecektim, ve voldemorta karşı kozumuz olacaktı--"

"bu korkunç bir şey!"

"evet öyle.. dumbledore snape'i ölüme gönderdi.. ve onun kaçacak vakti bile olmadı--"

"nasıl öldü? nasıl bu yaraları aldı, voldemort kan dökmeyi sevmez diye biliyordum--"

"o dökmeyi zaten.. nagini öldürdü.."

ginny elini ağzına kapatırken harry başını sallar..

"bağırarak barakaya gidiyordum, voldemort ve snape de oradalar.. voldemort snape'ten son bir görev isteyecekmiş, ama snape beni bulmak için izin istiyordu, diğerleri beni öldürebilmiş, kimse bana dokunmadan beni lorduna sunacakmış falan filan.."

"gerçekten yapacak mıydı?"

"sanmıyorum.. snape orda olduğumu biliyordu, voldemort nasıl hissetmedi bilmiyorum, ama snape her zamanki gibi hissetti, biliyordu, ordaydım.. voldemort snape'e asa onda olmasına rağmen neden çalıştıramadığını sordu, büyülerini yapabiliyordu evet, ama ancak

kendi asasındaki büyüler kadar güçlü oluyordu, oysa daha da güçlü olmalıydı, neden olmuyordu bilmiyordu, snape'in fikrini sordu.."

ginny karşı koltukta, her şey ve her yer tozlu, ona bakarken mırıldanır

"ne dedi?"

"bir şey demedi, demeye vakti olmadı, voldemort zaten cevabı biliyordu.. dumbledore'u sen öldürdün, ben de seni öldürmeliyim dedi, ve naginiye 'öldür' dedi, nagini snapein boğazına dişini sapladı, snape hiçbir şey yapamadı, voldemort üzgün olduğunu söyledi ve onu orda can çekişirken bıraktı ginny.."

ginny dudağını kemiriyor, yerdeki adama bakarken harry devam eder

"o gitti, yılan da arkasından gitti, kapağı itip dışarı fırladım, ölmüş olamaz gibi geliyordu, ölemezdi, gittiğimde hala yaşıyordu, beni görünce şaşırmadı, beni yakaladı ve hatırasını almamı söyledi, hermione yardım etti ve ikimiz hatırasını aldık,-"

harry sessiz, yere bakıyorken bir süre sessizlik olur, delikanlı fısıldar

"ona bakmamı söyledi.. gözlerine baktım, o da bana baktı, bir şey söylemek istiyor muydu bilmiyorum, bana baktı, ve sonra öldü.. bir anda.. eli düştü, geri gevşedi, ve öldü ginny.."

ginny nefesini bırakırken salon sessizdir, harry eliyle yüzünü kapatır..

"bütün sene, bazı eşyaların peşindeydik.. horcrux.. voldemort ruhunu parçalara böldü, onları yok edersek ancak onu öldürebilirdik, üçümüz o eşyaları yok ettik.. bir tek nagini ve ben kaldık.."

ginny gözleri açılarak ona bakarken fısıldar

"nasıl olacak o?!"

"sihrimizin karşı koyamayacağı kadar güçlü şeylerle öldürmemiz lazım.. günlüğe basilik dişi gibi, ya da godric gryffindorun kılıcı gibi.."

ginny şokla ona bakıyor, konuşur

"harry, kendini öldürmekten bahsediyorsun-"

"zaten bu hep vardı-"

"ama bilerek?! isteyerek?!"

harry cevap vermez, sonra konuşur

"bir sene boyunca horcruxların peşine düştük.. kılıç en önemli şeydi, o bir horcrux değildi ama horcruxları öldürmemiz için o gerekiyordu, sen de kılıcı çalmaya kalkmışsın, biliyorum, sağol başın derde girmiş-"

"saçmalama harry.. keşke alabilseydim.."

"iyi ki alamamışsın.. çünkü o kılıç sahteydi.. gerçeği snapedeydi, gizliydi.."

ginny şaşkın, ona bakarken harry açıklar

"bir yerdeydik, gizli.. bir gece durup dururken dişi bir geyik patronusu geldi.. bana bir yere gitmemi işaret etti, çok tanıdık bir havası vardı, sihri yani, ona güvendim ginny.. hissettim.."

"kiminmiş?"

"snape'in.. snape yollamış.. ordaymış.. kılıcı göle saklamış, ben de dalıp aldım, ama bir süre yukarı çıkamadım, snape tam beni kurtarmaya geliyormuş, o sırada ron gelmiş, snape de geri gidip cisimlenmiş.."

ginny iç çekerken harry fısıldar

"dişi geyik annemi temsil ediyor.."

genç kız hızla başını ona kaldırırken harry başını sallar..

"patronus sevgi, mutluluk ve güzellik veren şeylerden çıkar.. benim için babam, çatal boynuzlu geyik.. snape için de annem.."

ginny dehşet içerisinde, fısıldar

"snape ve annen-?"

harry hımlayarak ona bakar, sonra dikleşir

"oh hayır.. *yani*.. bilmiyorum.. snapein bana verdiği hatıraların büyük kısmı onunla alakalıydı, snape annemle çocukluktan beri arkadaşmış, evleri yan yanaymış, beraber büyümüşler.. okula beraber gitmişler.. trenle yani.. snape onun da slytherine seçilmesini umuyormuş, ama annem gryffindora seçilmiş, babamlarla tanışmış.. yine de bu arkadaşlıklarını bozmamış, ama birkaç sene sonra snape slytherinli ölüm yiyenlerle arkadaş olmaya başlayınca annemle arası açılmış.."

ginny şoktan şoka giriyorken harry devam eder

"voldemort'un bizi öldüreceğini biliyormuş, dumbledore'a gitmiş ama bir işe yaramamış, her şeyi yapacağını söylemiş dumbledore'a ginny.. 'her şeyi yaparım' demiş, *snape* demiş.."

ginny iç çekerken harry konuşur

"ama olacakları engelleyemediklerinde, o da voldemorttan annemin canını bağışlamasını istemiş, voldemort da kehaneti o haber verdiği için, ödül olarak kabul etmiş ve annemi öldürmeyeceğini söylemiş.. hatıralarımda da duyuyordum, birisi onu bırak diyordu, ama kim olduğunu bilmiyordum, snape'miş.. voldemort anneme çekilmesini söylüyordu, onu öldürmek istemediğini söylüyordu, ama annem elbette anlamayı bilmiyordu, ve benim için ölmeyi tercih etti.."

ginny eli ağzında, dinliyorken harry konuşur

"snape de bunu görünce, tabii voldemortun da ölüşünü gördükten sonra, dumbledore'a gitmiş.. dumbledore ona hiç güvenmiyormuş, ama snape'in üzüntüsü o kadar büyükmüş ki, ikisi de bundan sonra beni korumaya karar vermişler.. ve snape yıllar boyunca beni korumuş.. ilişkileri yoktu sanırım, ama aralarındaki sevgi önemli ve büyükmüş.. en azından snape için.."

genç kız ona bakıyorken harry derin bir nefes alır, ve ona dönerek mırıldanır

"bilmiyorum ginny.. snape için annemden kalan bir hatıra mıydım, yoksa beni bireysel olarak da mı koruyordu, hatta beni seviyor muydu bile, bilmiyorum.. benim hakkımda düşündüklerine dair-"

harry bir anda donarken ginny ona bakar, harry şaşkın, arkasına yaslanır..

"ne oldu?"

"bilmiyorum, söyleyemem, bu ona haksızlık olur-"

"harry, nedir? bir ipucu mu?"

harry kıvranarak ona bakarken nasıl söyleyebilirdir, azıcık açıklar

"geçen sene, beni dursleylerden almaya geldiler, hatırlıyorsun.. plana göre hepsi benim saçımın olduğu çok özlü iksirler içtiler, böylece 7 harry potter oldu, ve kimin gerçek olduğunu bilemediler.."

"evet?"

"o fikir snape'inmiş.. mundungus'un beynini yıkamış, ve mundungus da bu fikirle gelmiş.. o gün benim görünümümdeki george kulağını kaybetti, hatırlıyor musun? snape yaptı?"

ginny başını sallar, harry açıklar

"snape beni vurduğunu sandı.. bana verdiği hatıradan ondan sonra bir hali vardı ginny.. çok kötüydü.."

ağlıyordu. beni öldürdüğü için ağlıyordu ginny.

"ama seni öldürmedi-"

"öldürdü sandı.. ginny bu adam hep ordaymış!"

ginny sıkıntıyla ona bakarken harry arkasına yaslanır, tavana bakarken derin bir nefes alır..

"sonra, snape dumbledore'la bir anısını gösterdi.. dumbledore yüzükten bulaşan lanet yüzünden öleceğini biliyormuş, ve o gün geldiğinde snape'ten yapmasını istemiş, söyledim.. ama ondan sonra bir konuşma var ginny, dumbledore snape'e benim horcrux olduğumu söylüyor, snape'in tepkisi.."

ginny ona bakarken harry gülümser

"ben olsam aynı tepkiyi verirdim.. o kadar kızdı ki, bu kadar sene beni yaşattığını söyledi, dumbledore beni öldürsün diye mi bunları yapmış, beni nasıl onun önüne atabilirmiş, öldürülmeyi bekleyen bir domuz gibi, bunu hak etmiyordum, ikimiz de onun oyununda piyonmuşuz, ve bu korkunç bir şeymiş.."

"dumbledore ne dedi?"

harry, ifadesi sertleşirken cevaplar

"*'şaşıрма severus, bu bir savaş, ve savaşta insanlar ölür..'*"

"ciddi olamazsın.."

"olurum.. dumbledore'u hiç tanıyamıyordum ginny, snape haklıymış, onun hep görünenden daha değişik olduğunu söylerdi, o cici dede değil de, böyle.. bir adammış, tanımlayamıyorum.. gençliğinde kara büyüye ve ayrımcılığa inanıyormuş, biliyor muydun?"

ginny şokla ona bakarken harry başını sallar..

"kara büyülerini araştırıyormuş, ve çok da iyiymiş.. bu hallowlara kafayı takmış, grindelwald'la birlikte onların peşine düşmüşler.. amaçları büyücülerini ortaya çıkartmak, ve muggeları kenara çekmekmiş.. tabii ölümün efendisi olmayı falan saymıyorum.."

ginny sanki bir korku romanı dinliyor, ona bakıyorken harry iç çekerek kalkar, konuşur
"çok büyük şeyler dönmüş ginny.. ve ben ortasında bir şey yaptığımı sanmışım.."

sonra döner ve esasını kaldırır, snape'i havalandırıp evde ilerlerken ginny esasını indirir, arkasına yaslanarak eve bakar..

Soundtrack

Brandi Carlile - Shadow In The Wall

*It's hard for me to see when I'm wrong, it's hard for me to weep when I'm strong
But I could never sleep when you're gone,
Oh but still if you were gonna crucify me, I wouldn't want nobody to see,
Cause you could kick me hard when I'm down, down, down, down
I don't want wanna be nobody's fool, I've played that part so many times before
How long to be a shadow on the wall, I will make no sound at all
And when the sun goes down, the shadow on the wall, it cannot be seen at all.*

harry kapıyı açar, ve ahşapla kaplı, koyu eşyaların süslediği yatak odasına bakarken yutkunur, burada da her yerde olduğu gibi kitaplar ve yaşanmışlık vardır, sadece uzun süredir orada kalan tozlar snape'in eve uğramadığını gösteriyordur, delikanlı kapıyı açar ve dönüp snape'i içeri alırken yatağa ilerler, çarşafı çeker ve genç adamı yatırırken snape'in göğsü inip kalkıyor, kalbi çalışıyor, iksirler damarlarında geziyordur, harry onun yaşadığına yemin edebilecekken her şey esasına bakıyordur, delikanlı çarşafı tekrar onun üzerine örter ve ısınmasını sağlarken fısıldar

"uyandığında kafamı kopartacaksın.."

snape cevap vermezken harry bir iskemle çeker ve otururken mırıldanır

"evine girdiğim için üzgünüm, ama bana hatıralarını vermen bazı şeylere izin vermen anlamına geliyor, ayrıca başka gidecek bir yerim yok.. seni yoldaşığa götüremem, derhal derini yüzerler.. ben de buna izin veremem.."

snape gözleri kapalı, nefes alıp duruyorken harry uzanarak onun saçını geri çeker, fısıldar

"bir yolunu bulacağım.. bana bir yol bıraktın, eminim.. o kadar zeki olmamı istiyorsun sadece.."

snape cevap vermezken harry onu izliyor, oturmaya devam eder..

"harry, diğerlerine nasıl ulaşacağız-"

"onlar beni bulurlar-"

"nasıl bulacaklar-"

"hermione nerede olduğumu tahmin ediyordur.."

ginny peki derken fısıldar

"ne yapacağız? böyle bekleyecek miyiz?"

harry bedene bakarken mırıldanır

"başında asayla beklemeden büyüü sabitlemenin yolunu bulmalıyız-"

"ki yapabiliriz-"
"ne kadar sürer?"
"bilemiyorum.. 3 saat, ya da 4.."

harry nasıl yapılacağını sorarken ginny kendi asasını çıkartır ve harynin tılsımlarını sabitler, kesmesini söylediğinde harry korkarak büyüü durdurur, ama göğüs inip kalkmaya devam ediyordur, harry mırıldanır

"2 saatte bir yenileriz.."

ginny tamam derken ikisi odadan çıkarlar, harry kitaplıklara ilerler..

"bir iksir profesörünün evindeyiz, mutlaka ölüme dair iksir kitapları vardır.."

ginny elbette vardır, ama nerededir derken harry asasını kaldırır, konuşur

"accio ölümlle alakalı kitaplar."

ama bir şey olmazken ginny kaşlarını çatır, mırıldanır

"kendi evinde bile koruyucu kullanan bir adam.."

harry ona döner, ginny de ona bakarken harry onu geçer ve yatak odasına gider, ginny gerideki rafları araştırırken harry Snape'in üzerinden çarşafı çeker, mırıldanır

"lütfen akıllı ol, taşıyor ol-" harry onun üzerini ararken Snape tepki vermiyordu, delikanlı bundan nefret ettiğini düşünürken en sonunda sol tarafta bulur ve siyah asayla dikleşir, bir an Snape'e bakar, sonra geri döner ve fısıldar

"accio ölümlle alakalı kitaplar."

salonda ginnynin feryadı duyulurken bir an sonra kapıdan içeri 15-20 kitap girer, harry gülümser..

"bazı kitaplarda notlar var harry-"

harry ona uzatılan kitabı alırken o sırada şömineden içeri bir köpek patronusu girer, havlarken harry konuşur

"güvenli, gelebilirsiniz.."

patronus yok olurken bir an sonra Ron ve Hermione cisimlenirler, Hermione sorar

"nasıl?"

"iyi, uyuyor.. kitapları karıştırıyoruz, ölümlle alakalı bunları bulduk.."

Hermione de otururken Ron etrafına bakıyordu, fısıldar

"her yer toz.."

"temizle o zaman Ron.."

Ron bunu iyi bir fikir olarak alır ve etrafı büyüyle temizlemeye başlarken diğerleri kitapları karıştırırlar..

sabah karşı ginny eve dönmüş, ron uyuyakalmış, hermione de mutfakta yiyecek bir şeyler hazırlıyorken harry snape'in masasına oturmuş, çekmeceleri karıştırıyordu, gri ahşaptan bir masadır bu, ve üzerinde bir sürü eşya vardır, delikanlı çekmecelerde mektuplar bulur, hepsinin geldiği isimlere bakarken baktıkça baktıkça geri koyar, snape işe yarayacak şeyleri ortalıkta bırakacak bir adam değildir, biliyordur, çekmeceyi iterken masanın üzerinde yıllar öncesine ait sınav kağıtlarını bulur, kaşlarını çatarken kağıtları teker teker kaldırır, kendi 1. sınıf senesi olduğunu görünce hızla kağıtları itmeye başlar ve kendi kağıdını bularak kaldırdığında nefesini tutar..

kağıdın üzerine başka bir kağıt ilıştırılmıştır.

"ben mi paranoyaklaşıyorum hermione?! yoksa snape de mi bir ipucu bırakıyor-"

"bilmiyorum harry, tesadüf olabilir-"

"tesadüf?!" harry kendi kağıdına ilıştırılmış minik kağıt parçasını gösterir

"bu hermione, normal bir ileri iksir kitabı değil, bu *prens* kitabı, *snape'in* kitabı!"

"ve neden şaşırıyoruz anlamıyorum-"

"ben kitabı okula saklamıştım! bulmuş, yırtmış, geri koymuş ya da yanına almış, ve buraya ilştirmiş hermione!"

ron bir mesaj olabilir diyorken harry konuşur

"beni ilk gördüğü gün bunu sormuştu: yaşayan ölüm sıvısı.. ve onun kağıdını yırtmış, üzerinde notlar var-"

hermione alarak minik kağıda bakarken mırıldanır

"ron, çantam-" delikanlı dönüp sihirle içi genişletilmiş çantayı alır ve o sormadan ileri iksir kitabını çıkartır, 10. sayfayı açarak masaya koyarken hermione de kağıdı onun üzerine koyar, ve hepsi kağıda bakarlarken ron mırıldanır

"ne demek istiyor peki? buraya gelip kağıda bakmanın ihtimali çok düşük harry.."

harry bilmiyorum derken kağıdı izliyordur..

"bilmiyorum, *bilmiyorum!* not bana değil, sana bırakılmış harry, snape seni tanıyor, bizi değil-"

"tanıyor mu sence-"

"tanımıyor mu sence? o ölürken ordasın, o kendisi ölürken sana en değerli anlarını bırakıyor, ölürken sadece *senin* gözlerine bakmak istiyor, ve *sen* onu öldürmemek için dağları yıkıyorsun! aranızda ne var bilmiyorum ama beni aşılıyor!"

harry iç çekerken ginny elinde bir sepetle belirir, konuşur

"yemek getirdim.. ne oldu?"

ron anlatırken harry kalkar ve içeri büyüü yenilemeye gider, hermione sinirlenmiş, kitaba bakıyorken ginny oturarak konuşur

"siz yokken harry bana her şeyi anlattı.. hatıralar falan.. size anlatmadı mı?"

ron *hala* anlatamadı derken ginny anlatmaya başlar..

"adam gibi bir mektup bırakamaz mıydın? bir senedir dumbledore'un bilmecelerini çözüyorum snape, birkaç tavsiye fena olmazdı!"

harry odada dört dönüyorken profesör normalde böyle bir ton duysa ona geri yedirecekken şimdi cevap vermiyordur, harry delirmek üzere, ona dönerek esasını, onun esasını kaldırmış, konuşur

"bugün savaşın kıyısından döndüm, biliyor musun! gidecektim snape, sırf seni yine diriltmek için geri döndüm, istediğin bu mu? dönsen ne yapacaksın? belki gittiğin yerde huzur buluyorsundur, döndüğünde kafamı kopartacaksın!"

snape yine cevap vermezken harry ilerler ve iskemleye oturur, yatağa çekerken fısıldar

"açık yollara ihtiyacım var.. en azından tamam mı devam mı, bunu bana belirtmelisin snape.. eğer hala yaşıyorsan, bana bir ipucu gönder, lütfen.."

snape sessizce nefesini alıp vermeye devam ederken harry geriler ve arkasına yaslanır..

"*Mandrake Restorative Draught*¹.. 2. sınıfta madam pomfrey kullanmıştı, vücudun ölüme yakın felcinde kullanılıyor.."

hermione notlarını karıştırıyorken devam eder

"mandrakeler olgun olmalı, bağıran bitkiler, hatırlıyor musunuz?"

ron başını sallarken hermione konuşur

"profesörün stoğunda var, ona içirdim, ama ne kadar işe yarar bilmiyorum, aslında bana kalsa hiç işe yaramayacak, bir şeyler bulmalıyız, yaşayan ölüm sıvısı içti mi içmedi mi bilmiyoruz, onun panzehiri nedir mesela?"

"bilmiyor musun?"

"normal kitaplarda yazmıyor.."

ron ona bakarken cevaplar

"hermione, burası anormal iksir kitaplarının olduğu tek ev olmalı.. arayalım.."

hermione arasak ne olacak derken ron iç çeker ve konuşur

"hermione, çocuğun tutunacak bir şeye ihtiyacı var, anlamıyor musun? senin annen baban var, ben varım.. benim ailem var, sen varsın.."

genç kız hafifçe gülümserken ron devam eder

"ama harrynin kimsesi yok.. dumbledore'a güveniyordu, yalan çıktı.. snape ise doğru çıktı, ben de şaşkınım, ama adam *gerçekten* böyle bir adamsa, bir mucize yapılabiliriyorsa yapmamız lazım.. harry resmen çırpınıyor, görmüyor musun?"

"ama ron-"

"ama yok hermione.. şimdi gidip kendini Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen'in esasının önüne mi atsın? ayrıca yine Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen demeye başlayalım, şimdiye kadar gelmemeleri gelmeyecekleri anlamına gelmez.."

hermione iç çekerek tamam derken kalkar ve kitaplığa gider..

¹ *Türkçesini bilmiyorum..*

harry bir sese gözlerini açarken uyuduğunu anlar, çevresine bakarken camın dışında duran siyah bir kuşu görür, giderek camı açarken kuş olmadığını, siyah bir kartal olduğunu görür, bir şey taşıyan kuş içeri gider ve doğruca snape'in yanına konarken harry kaşlarını çatarak mırıldanır

"snape'in kuşu musun?"

kartal dönerek ona bakarken harry konuşur

"öylesin herhalde.."

ve camı kapatır, odada yürürken mırıldanır

"sahibin-sahibin komada kuş.. adını bilmiyorum.."

ama kuş sanki bunu biliyor, ona getirdiği pakedi uzatırken harry alır, kartal sessiz, efendisine dönerek bakarken harry kahverengi ipleri açar..

harry bir kutuyla karşılaşırken kahverengi bir zarf yere düşer, delikanlı eğilip zarfı alır ve üzerindeki *Potter* yazısını görünce yutkunur, onun yazısıdır, delikanlı heyecanla zarfı yırtar ve içindeki parşömeni çıkartırken kuşa bakar, kartal sakindir, snape de nefes alıp veriyordur, harry okumaya başlar..

Potter,

Bu zarfı aldıysan, ki umarım siyah bir kartal eşliğinde almışsındır, adı Echelon, o zaman bu iki anlama geliyor, birincisi ben öldüm, ikincisi de kutu kimse dokunmadan sana ulaştı..

Söylemek istediğim bazı şeyler var..

İlk olarak ; senden nefret ediyorum. Evet, çünkü senin yüzünden öldüğümden eminim, ve doğal olarak senden nefret ediyorum..

İkinci olarak, ben öldüm ve sen yaşıyorsun, yine nefret duygularım kabarıyor..

Üçüncü olarak, umarım sana söylemekle görevli olduğum şeyleri söylemişimdir, çünkü yapman gereken işler var, ve umuyorum ki aklın hala başındadır..

Horcrux'sun, evet.. Ölmen lazım, evet.. Ama ne zaman öleceğin sana kalmış durumda. Artık başında kimse yok, kimseyi dinlemeyecek kadar yetişkin olduğunu bu son senede ispatladın, bir senedir benim dışımda kimse seni bulamadı, benim nasıl bulduğum da senin hatandır, bul ve düzelt.

Potter, eğer şu anda savaş bittiyse ki benim ölümüümün üzerinden 6 saat geçmiş durumda, tebrik ederim. Bu söyleyeceğim tek olumlu cümle.

Ancak eğer savaş bitmediyse, ve sen hala sürünüyorsan, Echelon sana bazı şeyler getirdi, bunları kullanmanı tavsiye ederim..

Büyücü yasalarına göre ölümden sonra yapılacak tek işlem vasiyetname olduğundan, sana bırakma aşamalarını vasiyetnamemde yazdım.. Evet şok olunası bir şey, ama sana bazı şeyler bıraktım. Bu sene boyunca sana bırakılan şifreleri çözebildiğini görebildim, söyleyebileceğim tek şey bu, umuyorum ki şu anda başında bir Lucius yoktur, ve mektubu öyle okumuyorsunuzdur.

S. Snape.

harry şok içinde, mektuba bakıyorken echelon hafifçe guruldar, harry irkilerek ona bakar ve konuşur
"açsın, doğru, ah-" harry kalkar ve çıkar, bir dakika sonra birkaç bisküviyle içeri girer, echelona verirken yere oturur, diğer zarfı açarken derin bir nefes alır..

Ben Severus Snape,

Öldükten sonra bu vasiyetnamenin bir kopyasının Bakanlık'ta belireceğini bilerek ve onaylayarak bunu yazıyorum.

Snape malvarlığını, eğer yaşıyorsa Albus Dumbledore'a, yaşamıyorsa Harry Potter'a bırakıyorum.

harry şokla kağıda bakarken başını kaldırıp yataktaki adama bakar, ama snape uyuyordur, delikanlı fısıldar
"delirdin mi sen?"
ama cevap gelmezken harry devam eder

Evim olan Spinner's End'in girişini ve yetkilerini yine Harry Potter'a bırakıyorum.

İksir Kitaplarım, Hogwarts'taki iksir stoğum ve diğer iksirle alakalı ürettiğim şeylerin yetkisini Hermione Granger'a bırakıyorum.

Orijinal vasiyetnamemin yanında tuttuğum kutuda bulunan eşyalarımı da bu vasiyetname ile birlikte Harry Potter'a ulaştırıyor, ve ona bırakıyorum.

Kutunun içerisindekiler,

Düşünselim.

Nadir iksirlerimin olduğu iksir kutum.

Günlükler.

Planlar.

Ve bir adet kolye.

Geride kalan ve ileride ortaya çıkabilecek olan bana bırakılmış şeylerin hepsini yine Harry Potter'a bırakıyorum.

S. Snape.

harry kutuyu açarken parmakları titriyor, nefesini tutmuş, yutkunur ve kapağı kaldırıp kenara koyar, içindeki bölmelere bakarken ne hissedeceğini şaşırır..

işte, oradadır, düşünseli, yıllar önce kazara girdiğinde nerdeyse boğazlandığı, ama şimdi ellerine bırakılacak kadar güvenilen, ya da büyüdüğü düşünülen, harry uzanarak ağır bloğu kaldırır ve içindeki hazneye bakarken yutkunur, fısıldar

"snape, bütün hafızan bunun içinde mi?"

cevap gelmezken delikanlı düşünselini kenara koyar, başka bir kutucuk çıkartır, içindeki şişelerin etiketi yoktur, harry küfrederken onları kenara koyar, hermione verecektir, sonra bir defter açar ve içinde hayatına dair değil de, iksirlere dair günlükler bulunca gözlerini devirir, onları da kenara koyarken başka bir kağıt rulosu açar, içinden bina planları çıkarken harry kaşlarını çatır, ve kutunun dibine ulaşır, altın, yuvarlak, ve açılabilir bir kolye bulur, nefesini tutarak aslında ne olduğunu biliyor, hissediyor, kapağı açtığında içine kazınmış, iki kanatta birer harfin yazılı olduğu kolyeye bakar..

S & L

"elbette bütün hafızası olamaz-"

"bütün malvarlığını mı vermiş-"

"bu evi de-"

"iksirler sana kalmış-"

"bana bir şey bırakmamış!"

"sana neden bıraksın ron?!"

ron cevap veremezken hermione kağıtları kapatıyordur, harrye bakar, delikanlı konuşur

"ne yapacağız? nedir bunlar? daha fazla bir şey yazmamış-"

"beni ölümden getirin demiyor evet-"

"hermione şunu kesecek misin?!"

hermione ona bakarken cevaplar

"sen ne zaman gerçekleri göreceksin?!"

harry sessiz, vasiyetnameyi katlarken konuşur

"her şeyini bana bırakmış.. bu bile başlı başına bir işaret!"

"ne için? savaşı kazanman için olmasın?"

"kafamı çalıştırmam için olmasın!? başımda güvenli bir çatı olması için evi vermiş olmasın?! kitapları sen okuyup da bir şey bul diye sana bırakmış olmasın?!"

hermione ona bakarken harry kızgın, devam eder

"yardım edeceksen kal, etmeyeceksen git, burası nasılsa artık benim evim."

ve harry tekrar içeri gider, hermione inleyerek kitaplıklara bakarken ron hiçbir şey söylemez..

harry odaya gidip iskemleye oturur ve iksir günlüğünü açıp anlamasa da okumaya başlarken sayfalar sayfaları aşar, dakikalar dakikaları takip eder, delikanlı neyin ne kadar sürdüğünü bilmesede bir saatte ron yanına gelip fısıldar

"harry, ginnyle ben eve gidiyoruz-"

harry ona bakar, delikanlı açıklar

"inanmadığımdan değil, gerçekten.. yapılabilecekse ben de yapmak istiyorum, evde de araştıracağım, ginnyle araştıracağız.. ama evde olmamız lazım, fred.."

harry bunu hatırlayınca ne kadar bencil davrandığını anlar ve hızla tabii derken ron hafifçe gülümser, mırıldanır

"hermione de bizle geliyor.."

harry ona bakarken ron iç çeker

"anlamalısın, o mantıkçı.. sihrin alışılmadık tarafıyla senin kadar haşır neşir olmadı.."

harry doğru derken ron onun omzunu sıkar, dönerek snapein büyülerini yeniler, sonra çıkarken harry arkasına yaslanır..

Soundtrack

William Joseph - Stella's Theme

harry yine günlüğe dalmış, kolundaki saat ona iki saatte bir haber veriyorken delikanlı sayfayı çevirir, iksir deneyinin devamını umarken bir anda sayfanın yapısı değişir, harry dikleşirken sayfaların ortasında lilynin bir resmi vardır, hareketsizdir, delikanlı onu kenara çekerken okumaya başlar..

Bugün onun kalbini kırdım, öyle ki hiçbir kazan artık umurumda değil.. Bütün okulun önünde ona korkunç bir söz söyledim, kızgındım ama bu beni affettirmez, o da beni affetmeyecek, ama onunla arkadaş olduğumun bilinmesine izin veremezdim, yapamazdım, biri anlarsa, bir kişi bile şüphelenirse o da tehlikeye girer, bunu göze alamam..

Bu günlük de ayrı bir tehlike, ancak kimse bütün iksir deneylerimi okumaz, okursa da bunları da bilsin, sakıncası yok.. Herhalde sadece o, bütün sayfaları okur, ve büyüyle kilitli sayfalara erişebilir.. İnatçı Gryffindor.

harry aç gözlerle, ve sabırla iksir günlüğünü okumaya devam eder, bir süre sonra yeni bir sayfanın kilidi açılırken harry heyecanla gülümser, tam onluk bir iş, paranoyakça, ama haklı, delikanlı okur

Benden nefret ediyor. Ben de ondan nefret ediyorum, doğru yolu seçmediği için, bu işin sonunda muhtemelen öldürüleceği için, gözlerimin önünde, ya da benim asamın ucunda ölebileceği için, bana nasıl bunu yapabilir, bu korkuyla beni nasıl yaşatabilir? Kocası olacak o adam onu koruyabilir mi, Lord'a söz dinletebilir mi, kendini ondan gizleyebilir mi? Sevgisi bir işe yarıyor mu?

harry sessiz, ilk defa snape'in babası için söylediği laflara sinirlenmiyor, birkaç iksir deneyi daha okur, sayfalardaki yazı gittikçe daha düzgün, daha kendinden emin olmaya başlıyordur, hata yoktur, çizik azdır, delikanlı yılların geçtiğini anlarken bir an sonra genç bir adamın yazısını bulur

Bugün o geldi. Oğlu. Aynı gözler var, aynı umursamazlık, aynı ilk defa girdiği koridoru görmenin heyecanı, aynı heves, aynı bilgisizlik..

Ondan nefret ediyorum, edeceğim, ama en azından onu koruyacağım, bu sefer yapacağım. Tabii bunu kime borçluysam.

harry defteri indirerek uyuyan adama bakar, sonra sayfayı çevirirken artık iksir deneyi yoktur, yazılar aralıklarla devam ediyordur, harry anlıyordur ki bu da snape için ayrı bir düşüncelidir, tanrı bilir snape nerede saklamıştır, harry okumaya devam eder

Uçarak arabayla gelmek! Hogwarts'a! Ülkenin en iyi korunan binasının bariyerlerinden bir muggle arabasıyla geçmek!

harry yüzünü buruştururken sayfayı geçer, yeni ve daha kızgın bir sayfa bulur

Depoma girmek! Cesaret! Benim depomdan malzeme çalmak! Ama elbette bir şey yapamam, cici Potter ve çetesi korunmalı, sevilmeli ve sayılmalı, hırsız olsalar bile!

harry özür dilerim diye mırıldanırken devam eder

Onlar yaptı biliyorum.. Black'i kaçırdılar, Merlin bilir nasıl, mutlaka Dumbledore'un da parmağı var, ve onu götürdüler.. Beni şaşkın bir adam konumuna düşürdüler, ne söylediğini bilmeyen profesör oldum-bunu ödeteceğim, çok fena ödeteceğim.

harry korkuyla sayfayı çevirir

Aptal çocuk! Aptal aptal çocuk!

harry bu sefer ne yaptığını tahmin edebilirken yutkunur, sonraki sene ise yazı daha sakinleşmiş, daha ciddileşmiş, sesle söylenen tepkilerden çok düşünceye değişmiştir, uzundur, harry okur..

Yüzü korkunçtu..

Benim yaptığıma inancı, gözleriyle görmesi, benden o kadar nefret etmesi ve hiç düşünmeden o gerçekliği kabul etmesi..

Korkak. Bana korkak dedi, ben korkak değilim. Düşüncesiz, aptal, ya da umursamaz ve bencil olabilirim, ama korkak değilim.

Artık tek başına, tek başına kaldığını biliyor, orada, o yamaçta arkamdan koşarken, bana değdiremeyeceği lanetler atmaya çalışırken, ki aptal çocuk, diğerlerinin açık hedefi olurken, tek başına kaldığını anladı..

Dumbledore yok, önemli ya da değil ama artık onu orda uyanık tutan Snape de yok.

Umarım akıllı davranır.

Acaba şimdi ne yapıyor.. Düşünmek delilik, iyi olduğunu ummak da öyle, iyi olmasa haberim olurdu, mutlaka bilirdim, dün gece çok korktu.

Aptallıktı, orda durup izlemek, ne yapacağını merak etmek, beklemek.. Dakikalarca bekle dim, ve sonunda çıktı, merakı hep hatası oldu, güzel bir geyik görünce arkasından gitmek, geyiklere sevgi kanında var, kimin olduğunu bilmediği bir patronusa inanarak yürümek..

Aptal çocuk. Aptal, ama bir şekilde doğruyu bulan çocuk.

Çok değişmiş, bir sene onu ne kadar değiştirmiş, duruşu bile farklıydı, temkinliliği, çevresini izlemesi, patronusuma uzanıp dokunmaya çalışması, incelemesi..

Güvenmesi.

İlk defa bana dair bir şeye güvendi, onda da çevresine bakmadan soyunup göle atladı, ısınma tılsımları yapmayı 4. sınıfta öğrendiğini düşünüyordum ama tabii uygulamak geriden geliyor, suya daldığında hatırlamış olmalı..

Uzun bir süre çıkmadı, korktuğum oldu sandım, yüzmeye bildiğini biliyordum ama su o kadar mı soğuktu, tam ilerleyecekken Weasley geldi, onu çıkarttı, bir an benim tarafıma baktı ama sonra paniğinden unuttu, bilemiyorum,- sudan çıktığında masmaviydi, donuyordu, aptal çocuk, Weasley onu ısıtmayı akıl edebildi, ve ikisi patronus hakkında tartıştılar, ben de ayrıldım..

Kimin yaptığını düşünebiliyor mudur acaba? Aklına ihtimal geliyor mudur?

harry üzüntüyle kapağı kapatırken uyuyan adama bakar, fısıldar

"aklıma gelmedi, ama biri söyleseydi de şaşırırmazdım.."

snape cevap vermezken harry iskemlesinden iner, yatağın yanına yere çökerken konuşur

"yapabilecek miyim snape? sonsuza kadar seni böyle mi tutacağım?"

sessizlik ve echelonun nefesi ona eşlik ederken harry dönerek başını yatağa dayar, tavana bakarak düşünür..

harry tekrar uyandığında bir şey koluna batıyordu, delikanlı saati susturur ve dönerek büyüü tekrarlar, sonra kalkıp salona giderken gözlerini ovuşturur, gözlüğünü yine takarken salonun haline bakar, her yerde kitaplar vardır, delikanlı otururken snapein asasını kaldırır ve öylesine konuşur

"accio bana bırakılmış ipuçları."

harry hiçbir şey beklemezken bir anda üç kitap delikanlının eline yapıştığında harry şokla kitaplara bakar..

harry kitapların arasındaki sayfaları inceler ama not bulamaz, bu sefer okumaya başlarken bir tanesinde altı çizili satırlar vardır, delikanlı kalkıp snapein masasına oturur, çekmeceleri karıştırarak boş bir defter bulur ve altı çizili satırları, kelimeleri hiçbir mana ifade etmeseler de yan yana yazmaya başlar, saatler akıp giderken delikanlı masaya bırakılmış tabaktan bisküvi tırtıklar, devam ederken neden hala buna devam ettiğini bilmiyor, ama yapmazsa tek yapabileceği şey voldemortun asasının önüne yatmak olacaktır, o yüzden vazgeçiyorken sayfayı çeviriyor, çeviriyor, altı çizili kelimeleri arıyordu..

harry üç kitabı da bitirdiğinde önünde beliren iksir tarifine bakarak sessiz, fısıldar

"snape, umarım bu intihar tarifi değildir, çünkü sen içeceksin.."

ve delikanlı kalkıp malzeme odasına gider, kapıyı açıp içeri girerken her şeyi sırayla acciolamaya, ve hayatının en odaklı iksirini yapmaya başlar..

harry tarif ne söylüyorsa onu kesip biçmiş, şimdi otları dinlendiriyorken yatak odasına girer, snape uyuyordur, delikanlı büyüü tekrarlar ve bir an çevresine bakar, ev küçüktür,

bir yatak odası, bir iksir odası, mutfak, banyo ve salonu vardır, delikanlı yatağa tırmanır, onun yanına uzanırken inip kalkan göğsü izliyor, elindeki kolyenin zinciriyle oynarken fisıldar

"iksiri yapmaya başladım.. keşke ne olduğunu da bilseydim.."

snape cevap vermezken harry gözlerini kapatır, ve 2 gün sonra ilk defa uykuya dalar..

"harry.. harry.."

harry hafif dürtülmeyle gözlerini açarken bir an sonra fırlar-

"büyü-"

"ben yaptım.. sakın ol, 10 saat oldu-"

"10 saat?!"

ginny tekrar sakın olmasını söylerken harry sağına döner, snape iyi duruyordur, delikanlı tekrar önüne dönerken ginny fisıldar

"salona gel.. biri geldi.."

"kim?"

"gel harry.."

harry kalkar, gözlüklerini düzeltirken elindeki kolyeyi fark eder, zinciri açıp boynundan geçirir ve bağlarken kapıdan çıkar, salona giderken ginny kapıyı kapatır..

harry içeri girdiğinde hermioneyi görür, genç kız yanında ron, ona bakarken harry kolunu indirerek ne olduğunu sorar, hermione üzüntü dolu, konuşur

"özür dilerim harry.. hepimiz yorgunduk, hala yorgunuz, ama özür dilerim.."

harry ona bakarken genç kız ilerler, elindeki kitabı açarak devam eder

"gittim, ama yine de araştırma yaptım.. snapein durumundakilerin komadan çıktığı olmuş evet, sadece 2 kere olmuş, voldemortu da katarsan 3, ama olmuş-"

"kimmiş?"

harry ona ilerlerken tartışma unutulur, hepsi devam ederler..

"komadakilerin, yanında sihri olan birine sahip olması önemli.. onlarla konuşan, yanlarında gezinip duran.. harry sen snape öldüğünden beri onunla konuşuyorsun, bilmeden yaptın ama belki de yapabileceğin en önemli şeyi yapmışsın.."

harry sonunda iyi bir şey yaptığını duymuş, derin bir nefesle rahatlarırken hermione kitapları açıp kapatıyor, ordan oraya bakıyor, devam eder

"bağlar önemli.. komaya girenin en önem verdiği kişi ya da kişiler, ki bu sen oluyorsun harry-"

"ben mi-"

"yine aynı şeye başlama, bu kişiler çevresinde olmalı.. en azından bunu gerçekleştiriyoruz.. sihir özüne dair bir şeylerin hala uyanık olup olmadığını da test etmemiz gerekiyor.. bu testler negatif çıkarsa harry üzgünüm ama hiçbir şey yapamayız.. pozitif çıkarsa, işte o zaman bir umut var demektir, çünkü bir şey söyledin ve o aklıma takıldı, haklıydın.."

harry ona bakarken neymiş der, hermione açıklar

"snapein ruhunun parçalanmış olduğunu söyledin.. doğru.. draco hiç can almamış durumda, masum.. eli kana bulanmamış.. ama snape öyle değil, bir çok ölüm onun elinden çıkmış.. bir yerlerde kayıp bir parçası olabilir, unutmak için kendimizi zorladığımız parçalarımız bizden uzakta yaşar, ama asla kopmazlar.."

harry kaşlarını çatarken genç kız başını sallar

"evet, horcrux'un temeli de buradan geliyor.. istemiyor, ve ruhundan ayrılıyor.. ama ruh onun bütününe ait, hiçbir zaman tamamen kopamıyor, ölse de o ruhla tekrar yaşayabiliyor.."

ron e bu güzel bir şey derken hermione onaylar

"horcrux'un temel fikri, yani bu ruhun bütün olması, iyi bir şey aslında.. snape'in durumundaki gibi bir durumda iyi.. ve umarım işe yarar.."

harry de umarım derken kolyesiyle oynuyordur, bırakır ve kalkarken konuşur

"snape bir iksir tarifi bırakmış.."

hermione şaşkınca ona bakarken harry onları iksir odasına götürür..

"harry bunlar kusursuz kesilmiş.."

"sağol.."

"snape görse gurur duyardı.."

"amacımız görmesi.. her şey doğru mu?"

diğer üçü doğru gibi derken hermione konuşur

"bu neyin tarifi acaba.. bu kadar gizlediğine göre?"

"böyle bir durumun olabilir.. çok düşündüm hermione, snape büyüyle ölmedi.. hatta zehirle bile ölmemiş ve kan kaybından gitmiş olabilir.."

hermione ona bakarken harry açıklar

"öylesine bir ölüme, bir büyücü karşı koyabilir.. horcruxları düşün, bir horcruxu nasıl öldürüyorduk? onun yenemeyeceği kadar güçlü bir sihir uyguluyorduk.. ölüm de öyle, büyücü yenemeyeceği kadar güçlü bir şeyle ölüyor, oysa bir büyücü fiziksel yokluklara karşı koyabilir, bir sürü büyü var.."

ron waow derken harry ona bakar, delikanlı mırıldanır

"profesör olma yolunda bir adım daha attın.."

harry hafifçe gülümserken hermione de gülümser..

"özü nasıl test edeceğiz?"

hermione bilmiyorum derken harry konuşur

"echelon snapein başından ayrılmıyor.."

"echelon kim?"

"snape'in kartalı.."
"snape'in kartalı mı var?"

üçü odaya girerken echelon onlara bir bakış fırlatır, harryi görünce susarken ron fısıldar

"yeni efendi sen mi oldun?"
"bilmiyorum.. ne yapacağız hermione?"
"ben de onu bilmiyorum.."

üçü uyuyan adama bakarken harry elindeki enjektörü kaldırır ve mırıldanır

"testi boşver, yeterince vakit kaybettik, olursa olur.."

ve eğilip genç adamın koluna batırır, iksiri boşaltır, sonra geri çekilirken hermione tırnağını kemiriyor, artık sadece bekleyeceklerini söyler..

bekleyiş saatleri bulurken hepsi arada sırada harrye bir bakış atıyor, sonra tekrar önlerine dönüyorlardır, en sonunda harry konuşur

"hadi gidin.. evdekilerin size ihtiyacı vardır-"
"harry-"
"gidin ron, gerçekten.. bayan weasley'e üzüntülerimi ilet.. hermione, sen de git-"
"ama harry-"
"hermione.. gidin.."

genç kız iç çekerken fısıldar

"üzgünüm harry.."
"ben de öyle.. görüşürüz.."

ikisi başlarını sallar ve cisimlenerek yok olurlarken harry sessiz, tekrar fısıldar

"ben de öyle.."

Soundtrack

Kelly Clarkson – Because Of You

*I lose my way, and it's not too long before you point it out
I cannot cry, because I know that's weakness in your eyes
I'm forced to fake, a smile, a laugh, every day of my life
My heart can't possibly break, when it wasn't even whole to start with.*

"neden uyanmıyorsun?"

harry onun yanında, yatakta, dizleri üzerinde oturuyor, ona bakıyorken fısıldar

"istediğin her şeyi yapmadım mı? geç mi kaldım? 45 dakika yerine 5 dakikada mı dönmeliydim? ne kadar hatıra verdiğini bilmiyor muydun?"

snape hiç birine cevap vermiyorken harry onun yanına uzanır, tekrar fısıldar

"iksir içmedin mi snape? önlem almadın mı?"

sessizlik.. inip kalkan bir göğüs..

"gerçekten öldün mü?"

snape yine cevap vermezken harry gözleri dolmuş, konuşur

"gördüm işte, sen olduğunu biliyorum, neden dönmüyorsun? hep sana saygı duymamı istemedin mi? duyuyorum snape, dön artık!"

"ölmeden önce ne söylemek istedin? neden beni öyle çektin? başka günlüğün var mı? beni hep izledin mi? ne söylemeye çalıştın ama ben anlamadım?"

harry ağlamak üzere, devam eder

"ölmüş olamazsın, bu iş sensiz olmaz, devam edemem, nefret edeceğim, kızacağım, seveceğim biri lazım bana snape, kimse beni senin kadar anlamaz, lütfen geri dön, ne yapmam gerekiyor? günlerdir sana nefes veriyorum, ama sen geri bırakmıyorsun, iksirlerini buldum, ne için ne verdiğimi bile bilmiyorum, daha nereye bakmalıyım? kuşun devamlı beni izliyor, ne demek istiyor?!"

snape cevap vermiyorken harry onun koluna yumruk atar, adam yine cevap vermezken harry tükenmiş, onun yanına yatar ve onu izlerken bir süre sonra gözleri kapanır..

harry uykusunda birileriyle savaşıyor, bir şeyleri hissediyorken etraf soğuktur, bir yerden rüzgar esiyordur, ama ruhuna doğru, *içine doğru*, onu donduran, *üşüten*-

delikanlı ürperirken yutkunur, elinde asası, gerçekte ikiye kırılmış olan eski asası, kendi etrafında dönüyorken sis ve grilik gördüğü tek şeydir, bir şeyler oluyordur, çevresinde birileri dönüyordur,-

harry koluna çarpan bir şeyle aniden gözlerini açar, kalbi deli gibi çarpıyor, bir an nefes alamaz, düşünemez, nerede olduğunu, yaşayıp öldüğünü bile bilemezken ona vurmuş olan şey tekrar kalkar ve kendini atarken harry çığlık atmamak için zor durur, sonra fırlarken sol kol kasılıyordur, harry ağzı açık, bir ses çıkartırken kol kasılıyordur, *snape'in sol kolu* kasılıyordur.

"snape?-SNAPE!"

delikanlı onun üzerine eğilirken görüyordur, bir şeyler oluyordur, sağ kol da kasılmaya başlarken harry panik, yutkunarak onun omuzlarını tutar, konuşur

"neler oluyor, ne oluyor, snape beni duyuyor musun-ah tanrım ne yapmalıyım söyle-"

ama snape bir şey söylemezken harry inanamıyor, bakıyorken bir an sonra snape öksürmeye, kendi havasını alıp vermeye başlarken harry elini ağzına kapatır, o boğuk sesi yine çıkartırken geri oturur, izlerken oluyordur, bir şey oluyordur, canlanıyordur, snape gözleri kapalı, uykusunda öksürüğe yakalanmış gibi genzi yukarı kalkmış, öksürüyor, boğazı, düne kadar parça parça olmuş boğazı düzelmiş, ama hırıliyorken harry kalbini kulaklarında duyuyordur, bir an sonra gözler açılırken harry elinde olmadan bir şeyler feryat eder, onun üzerine eğilirken snape gözleri açık, ona bakar..

"-rım ne yapmalıyım söyle-"

snape ciğerlerinin tüm gücüyle öksürürken hiçbir şey söyleyecek gücü yoktur, bir şeyler, bir zehir, ama nerden geldiği belli değil, ciğerlerini yakıyorken genç adam yukarı doğru

öksürmeye, onu itmeye çalışmaya devam eder, boğuk bir ses duyarken gözlerini açar, soluk bir tavan görürken hala öksürüyor, gözleri yanıyor, hava ciğerlerini yakıyorken biri bağırarak üzerine eğilir, ona bakarken snape daha önce hiç görmediği parlaklıkta bir çift yeşil göz görerek ona bakar..

harry göğsü inip kalkıyor, ona bakarken şu an her şeyi yapabilir ama hiçbir şey yapamıyordur, ona bakıyorken bir şey söylemeye korkuyor, tek yapabildiği nefes alıp vermek, ona bakmaya devam ediyorken koyu gözler de ona bakıyordur, harry ağzının kurduğunu hissederken yine de kendini çekemez, *toplayamaz*, bakışı kopartmazken snape ağzını açar, *bir şey söyle, ne olur sen ol, lütfen aptal olma,-*

"sen de öldüysen, ve burası cennetse, konuşmamız gerekecek."

harry sevinç dolu bir ses çıkartarak kendine engel olamaz ve ona eğilirken dudaklarını örter, onu boynundan tutmuş, sıkarken altındaki yeni doğmuş adam şokla ağzını açar..

snape bir anda üzerine düşen delikanlıyla ne yapacağını şaşırırken burası belki de gerçekten cennettir, genç adam dudaklarındaki ıslaklıkla şaşkın, ağzını açarken üzerindeki adamdan bir ses çıkar, el boynunu sıkarken snape onun dilini hissediyor, kendi boğazı kuru, onu karşılarken ikisi bir süre sonra ayrılırlar, daha doğrusu harry çekilir, snape ona bakarken harry fısıldar

"başardın.."

snape neyi başardığını pek bilmesede cevap vermez, ikisi de nefes almaya devam eder..

harry başı dönüyor, snape'i öpmüş, şok içerisinde geri çekilirken kollar izin vermez, onu kazağından tutuyor, bırakmazken ikisi birbirlerine bakarlar, snape konuşur

"nerdeyiz-"

"spinner's end-"

"nasıl girdin-"

"sen vardın, ayrıca vasiyetnam-"

"kaç saat old-"

"2 gün-"

"2 gün?!"

harry ona bakarken snape'in sesi onda daha önce hiç duymadığı bir tonda çıkmıştır, harry elini onun boğazına koyarken fısıldar

"iyi misin?"

"ölümden döndüm potter, iyi falan değilim! 2 gün olmuş, 2 gündür ne haldeydim, çürüdüm mü?! kim bilir neler yaptınız-"

harry tekrar ona eğilirken snape susarak ona bakar, harry dudağını ısırıyor, yeşil gözleri onun gözleri arasında gelip gidiyorken dudağını bırakarak fısıldar

"istediğin kadar bağır, istersen lanet at.. döndün.. döndün ve başardım, mutluyum, bozamayacaksın.. teşekkür etmene gerek yok, ama snape, ben teşekkür ederim.."

snape ona bakıyorken ne için teşekkür ettiğini düşünür, hatırlayamazken harry fısıldar

"ben hatırlıyorum.."

genç adam kaşlarını çatar, harry boşvermesini söylerken bu snape'ı daha da endişelendirir, ama harry gülümserken sanki her şey bir an önemini kaybeder..

harry onun üzerinden çekilir, ama ellerden biri hala onu tutuyordur, çok uzağa gidemezken yatakta dizleri üzerinde, konuşur

"kalkabilecek misin? kasların çalışıyor mu-"

"potter beni neyle tuttun-"

"bütün organlarının çalışmasını sağladım, hepsini teker teker canlandırdık-"

"ne yaptınız?!"

"hepsini maddesel düşündük, kalbin sana hayatı vermedi, kan pompaladı durdu, basite indirgediğimde kolay oldu, bütün organlarını uyanık tuttuk-"

"ama-"

"ama evet, zor, ve devamlı bir büyü gücü gerektiriyordu, ama yaptık.."

snape çevresine bakar ve çoğul kişileri ararken bakışları tekrar ona döndüğünde harry sıkıntılı, fısıldar

"tamam, belki de ben yaptım.."

snape onu izlerken neler olduğunu öğrenene kadar bir şey söylememekte karar kılar, o sırada potter da tekrar canlanır ve ona kolunu bacağını oynatmasını söyler, snape ona bir bakış atar, ama sanki muhteşem bir şey söylemişçesine mutlu bir gülümseyiş alırken kaşlarını çatar..

snape ayağa kalkabilmeyi başarmış, kolunun altındaki gryffindorluyu kaale almamaya çalışırken biraz imkansızdır zira onun sayesinde ayakta duruyordur, gücü olmadığını hissediyorken konuşur

"duramayacağ-" ama harry tamam diyerek onu belinden tutuyor, yatağa geri oturturken snape nazikliği hissediyor, gittikçe daha da endişeleniyorken onun ellerini yakalar, harry yakalanmış bir ceylanın korkusuyla ona bakarken snape konuşur

"ne gizliyorsun."

"bir şey gizlemiyorum-"

"bana yalan söyleme-"

"söylemiyorum!"

snape ani çıkışla kaşlarını çatarken harry iç çeker ve toparlanır, tekrarlar

"bir şey saklamıyorum snape, gerçekten.. sadece mutluyum.."

"dirildiğim için.."

"evet.. dirildiğin için.."

"mutlusun.."

"evet, mutluyum.."

"ölmediğine emin misin?"

harry tekrar o gülümsemeye ona bakar, snape iç çeker..

snape tekrar uykuya daldığında harry ilk defa rahat rahat gözlerini kapatırken yatakta, gözlüğünü çıkartıp başucundaki komodine koyar, sonra elini gözlerine kapatırken şakaklarını ovuyor, derin bir nefes alır, nefesi esnemeye dönüşür, delikanlı kolundaki saati de çıkartıp köşeye bırakır, ve ilk defa gevşerken yanındaki adam bir şeyler homurdanır, harry sese gülümserken omuzlarını gevşetir, ve uykuya dalar..

harry ondan önce uyanmış, mutfakta bir şeyler hazırlıyorken devrilen eşyaları duyduğunda elindekileri bırakır, içeri giderken seslenir

"snape?"

ama birkaç şey daha devrilirken delikanlı kapıyı açıp içeri dalar, kafasına uçan bir şeyden son anda kaçarken bağırır

"NE OLD-"

"NERESİ BURASI! ÇIKAMIYORUM! BU KİTAPLAR?! İKSİR KİTABI NE DEMEK?!"

harry dehşetle ona bağırarak adama bakarken snape elinde atmak için başka bir kitap, ona bakıyordur, delikanlı içinden küfreder..

"snape, sakın ol-"

"olamam-" bir kitap daha uçarken delikanlı eğilerek kaçır, sonra fırlar ve onu kolundan yakalarken yürütüyor, dikkati dağılan adama konuşur

"adin snape, severus snape, ben de harry, hatırlıyor musun-"

"hatırlıyor gibi miyim?!"

"değilsin evet, lily ismini hatırlıyor musun?"

snape durarak kaşlarını çatır, sonra hayır derken harry onu koltuğa oturtur, konuşur

"snape, büyük bir kaza geçirdin, burası da senin evin.."

"ben bu eşyaları bilmiyorum! nedir bunlar?!"

harry neyi açıklayabileceğini düşünürken o anda elinin altındaki kol kasılır, harry yüze baktığında snape sanki bir şeyle vurulmuş, konuşur

"potter.. potteri bulmalıyım-"

ve kalkıp gider, harry arkasından bakarken sonra fırlar

"snape, burdayım! benim, harry, görmüyor musun?"

snape kaşlarını çatarak ona bakar, sonra tekrar onu geçerken kitaplara uzanır, konuşur "sen kimsin bilmiyorum, ama potterın saçları siyah.. herkesin kendini o sanmasından nefret ediyorum, çekil yolumdan, ayrıca evime nasıl girdin-" snape asasını çekmek için uzanır ama bir şey bulamazken şaşkın, başını kaldırır, ona bakarken sorar

"pardon, nerdeyim?"

harry şu dakika ölmeyi düşünürken snape cevap bekler..

hermione cisimlenir, sonra ayaktaki diğer adamı görürken bir çığlık atar, gerilerken o anda cisimlenen rona çarpar, delikanlı da şokla merlinin bir şeylerine küfrederken snape'in sırtı dönüktür, kitaplığı inceliyordur, harry ikisini alıp oturturken fısıldar

"kafası gidip geliyor! dün gece çok iyiydi,-"

"dün gece mi uyandı?!"

"evet-"

"harry! haber vermeliydin-"

"seni düşünmüyordum hermione, üzgünüm!"

üçü yüzlerini buruştururlarken harry devam eder

"dün gece kendindeydi, konuştu da, ama yarın konuşuruz dedik, şimdi uyandı ve bam, sıfır hafıza.. arada kendine geliyor ama geçmişe geliyor, beni tanımıyor, potter siyah saçlıymış falan, çocuk olmalıyım daha.."

o sırada ilerdeki adam onlara döner ve ilerlerken konuşur

"bakın, neden burdayız bilmiyorum, ama evime cisimlenebilir miyim? işlerim var-"
"daha değil severus, otur lütfen.. çay?"

snape hayır teşekkür ederim derken kitaplığa gider, ron ağzı açık izliyorken hermione başını silkeler..

Soundtrack William Joseph - Stella's Theme

"severus.. benim adım harry.. harry potter.."

snapein çehresi derhal sertleşirken harry elini uzatır ve onun elini tutarken konuşur

"hayır hayır! biz arkadaşız, gerçekten öyleyiz, hatırlamıyorsun sadece-"

"neden burdayım-"

"çünkü bir lanet yedin-"

"hafıza?"

"evet.."

snape ona bakarken çenesini kaldırarak sorar

"kaç yaşındasın? harry adlı bir potter tanımıyorum-"

"20 olacağım.. ve uzak akrabayım.."

snape hım derken harry hermionenin söylediklerini yapıyordu: güvenini kazan ama şoka sokma, ne kadar rahat hissederse o kadar çabuk geri gelir, bir kere geri geldiyse kafası oralarda bir yerde olmalı, bu sadece bir şok tepkisi, saklanıyor-

"neden burdayız? neresi burası?"

"benim evim.. sen yaralanınca seni buraya getirdim.."

"ne kadardır böyleyim?"

"2 gündür komadaydın, bugün uyandın.."

snape sessiz, sehpa bakarken o sırada birleşik duran ellerini görür, onun elini çevirerek incelerken harry onu izler, genç adam mırıldanır

"kimsin?"

"arkadaşınım.."

snape başını kaldırarak ona bakar, harry bakışını çekmezken snape başını sallar..

"neler hatırlıyorsun?"

"pek bir şey hatırlayabildiğimi söyleyemeyeceğim.. bilgiler ve kavramlar var, ancak hayatıma dair hiçbir şeyi hatırlamıyorum.. klasik bir hafıza kaybı büyüğü olduğu kesin.."

harry başını sallarken snape masayı izliyordur, dikleşerek konuşur

"bir iksir yaratabilirim.."

"emin misin?"

"sanırım.. malzemeleri yazarım, tekrar hafızam giderse sende bir kopyası olsun.."

harry tamam der ve kalkarak kağıt kalem almaya giderken snape dönerek devam eder

"harry.."

harry donar, başını kaldırarak ona bakarken snape de ona bakıyordur, konuşur

"sağol.."

harry ağlamak isterken gülümser, başını sallar..

snape kağıdı ona uzatır, harry alırken konuşur

"iksis yapmakta iyi misin?"

harry '*evet, seni ölümden döndürdüm*' diyemezken cevaplar

"idare ederim.. böyle olduğuna emin misin?"

snape evet derken harry mırıldanır

"peki bu neden kitaplarda yok?"

"benim ürettiklerimden biri.. neden ürettiğimi bilmesem de.."

harry cevap vermezken snape derin bir nefes alır, sonra konuşur

"harry.. neden biri hafızamı sildi?"

"kaza oldu.."

"sen mi yaptın?"

"*elbette hayır!*"

snape hafifçe gülümserken harry inler, profesör kaşını kaldırırken delikanlı hiç diyerek kalkar ve iksir odasına yollar, snape arkasından bakar..

harry iksiri kaynamaya bırakır, ve salona giderken onu kanepede uyuyor bulur, iç çekerek yatak odasına giderken dağınık yatağı toplar, kenarda duran düşünelini görünce ona ilerler, gri sıvı parlıyor gibidir, delikanlı içe bakar, sonra snapein asasını çıkartır ve fısıldar

"bilinmesi en tehlikesiz anıyı seç.."

asa bir tanesini yakalar, harry derin bir nefes alır ve başını uzatırken içeri düşer..

Soundtrack

Hans Zimmer - All That Remains

"HAYDİ BEYLER BAYANLAR! EN GÜZEL MALLAR BURADA, BİLİYORSUNUZ!"

harry belirlediği izbe, rutubetli yere bakarken bir kenarda bir sürü erkek ve kadın, diğer tarafta da başka erkekler ve kadınlar vardır, para alışverişleri dönüyordur, delikanlı bir genelevde olduğunu her nasılsa anlarken inler, fısıldar

“bilinmesi en tehlikesiz anın bu mu?”

ama yanındaki kapşonlu, yüzü gözükmeyen snape ona cevap vermezken harry derin bir nefes alır, kendini olacıklara hazırlamaya çalışırken snape elini kaldırarak bir tanesini gösterir, satıcı ona dönerek fiyatı söyler, snape bir galleonu ona verirken satıcı adamı çağırır, harry gözleri büyüyerek kadın değil de adam geldiğini görünce inceler, onun boylarında, beyaz tenli, biraz güçsüz, ama yine de iyi duran, siyah saçlı genç bir adamdır, harry gözlerini göremiyordur çünkü adam başı eğik duruyordur, satıcı snape’ye bir anahtar verir, snape dönerek merdivenlere giderken adam ve harry de onu takip eder..

Soundtrack

Linkin Park – Cure For The Itch

harry öbür adamı takip ediyor, hiçbir yere dokunmamaya çalışırken her yer pistir, bazı yerlerde yosunlar bile görülebiliyordur, delikanlı diğer ikisini takip ederken merdivende seks yapan bir çifti geçerler, harry ilk defa seksi böylesine açık görünce bir an durarak onları izler, ikisinin de gözleri kapalıdır, bir erkek ve bir kadın, erkek kadını tutmuş, duvara dayıyordur, harry diğer ikisinin çıktığını görünce koşturarak onları takip eder, arkalarında bıraktıkları adamın zevkle çıkarttığı sesi duyarken harry köşeyi döner..

harry adımlarını hızlandırır, ince ve uzun bir koridorda ilerlerken hiçbir odadan ses gelmiyordu, büyümlü olmalıdır, delikanlı elleriyle oynuyor, daha ne kadar gideceklerini merak ederken snape koridorun sonundaki kapıyı açar, içeri girerken genç adam da arkasından girer, harry adamın peşinden kendini son anda içeri atarken snape kapıyı kapatır, harry kendi kendine fısıldıyordu

“bunu izleyeceğime inanamıyorum, sırtımı döneceğim, ah tanrım-”

snape o sırada esasını çıkartır ve odadaki her yeri temizlerken diğer adamın esası yoktur, harry sessiz, kenarda beklerken snape kapıyı kilitleyince, sonra kapşonunu çıkartır ve adama dönerken onu gören adamın gözleri büyür, ama sonra tekrar eski ifadesiz haline bürünürken adam konuşur

“kim olmamı istersiniz efendim? adım nedir?”

snape bir süre onu izlerken esasını tekrar kaldırır, mırıldanır

“benim ben olduğumu sana unutturacağım..”

bu belli ki adamın başına çok geliyor, başını sallar, snape esasını sallar ve bir an sonra ifade tekrar boşlaşırken snape konuşur

“bana bak..”

adam başını kaldırıp ona bakarken harry yeşil gözleri görür, o an içinde garip bir şeyler olurken snape mırıldanır

“adın harry potter..”

harry küfrederken adam başını sallıyordu, tekrarlar

"adım harry potter."

"hiç konuşmayacaksın, ben de hiç konuşmayacağım, adım severus snape, ve bu iki bilgi senin için yeterli.."

yeni harry potter başını sallarken harry inliyordu, yutkunurken snape talimatlarına devam eder

"bana karşı koyabilirsin, ama tecavüz olmayacak.. ışıklar kapalı olacak, ve olabildiğince az ses çıkartacaksın."

"elbette efendim."

"güzel.. soyun."

yeni harry potter soyunmaya başlarken harry bağıarak geri döner, ama snapei bulurken sinirlenmiş, arghlayarak cama gider, o sırada ışıklar sönerken harry ellerini kulaklarına kapatır..

harry sessizliği takdirle karşılamışken adım sesleri duyar, elinde olmadan geri dönerken potter soyunmuştur, harry onu izlerken nefesi kurumuş, sola, snape'e bakar, profesör de onu izliyor, ilerler, harry onun gözlerinin kapalı olduğunu görürken yere çöker, tortop olur, ve onlara bakarken snape elini potterın saçlarına sokmuştur, harry ikisinin birbirine yaklaşmasını izlerken bir an sonra dudakları buluştuğunda harrynin ağzı aralanır..

snape potterı öpüyorken potter da ona karşılık veriyordu, ama yavaştır, snape'in belli ki isteği biraz daha sert ve hızlıdır, bir şeyler birikmiş gibidir, delikanlı nelerin biriktiğini düşünmek istemezken dudaklarını kemirdiğini fark eder, hızla bırakır ve sırtını duvara dayarken snape potterı çevirerek duvara yapıştırır, harry gözleri büyürken profesörünün sert ve sahiplenici tavrını izlerken potterın elleri çalışıyordu, pelerini çözer, kapşonlu kumaş yere düşerek yığın olurken snape adamın boynunu ısırıyordu, potter inlemesine engel olamazken harry boğazı kurumuş, izliyordu, sokağın ışığı onlara vuruyordu, kumaşlar çıkıp yere düşüyorken harry snapein dudaklarını izliyordu, *durmuyordu*, potter genç adamı iter ve sonra pantolonu çözüp indirirken harry gözleri büyüyerek snape'in sertliğine bakarken ateş bastığını hisseder, ama bakışlarını çekemezken ikisi tekrar öpüşmeye başlarlar, harry titrer..

harry yutkunarak izliyorken nefes alamıyor, her şey önünde oluyordu, harry snape'in nasıl değiştiğini, ama hala nasıl aynı adam olduğunu dokunuşlarında görüyorken adamın onu düşünüp düşünmediğini bilmiyordu, yumuşak bir sevişme değildir bu, harry snape'in onunla seviştiğini mi, yoksa onu düzdüğünü mü anlayamıyorken yataktakilerin nefesleri sıkışmıştır, harry snape'in diğer harrye girip çıkmasını izlerken onun ona girdiğini düşündüğünde inlemeyi engelleyemez, gözlerini kapatırken başını duvara dayar, sakinleşmeye çalışırken kaç dakikadır ona bastırarak kendi sertliğini düşünmemeye çalışır, o sırada yatağın yayları daha da gıcırdayarak harry gözlerini yumar, başka şeyleri düşünmeye kendini zorlarken-

"merlin-potter-"

harry gözlerini açarak snapein boşalmasını izlerken zayıf bir ses çıkartır, ve kendi kucağındaki ıslaklığı hissederken anı birden bire biter, harry kendini evde, yerde bulurken başı dönüyor, tavana bakar..

harry kendini temizlemiş, ama bacakları titriyor, iksir odasına girerken ateşi kapatır, iksiri dinlenmeye bırakırken snape hala salondadır, harry ona bakacak cesareti bulamaz ve tekrar odaya girerken düşünceli davetkardır, harry mırıldanır

"bilinmesi en tehlikesiz anın oysa, en tehlikelisi nedir snape? biri o anını çalsa, beni düşünerek biriyle yattığını nasıl açıklayacaktın, nefret? hırs? en tehlikelisi nedir peki?"

ve harry bir anda bilmek için yanıp tutuşurken ilerler, konuşur

"benimle ilgili en tehlikeli anıyı seç.."

ve bir anı daha öne gelirken harry kendini sakinleştirir, başını eğer..

Soundtrack

Linkin Park – Breaking The Habit

Memories consume like opening the wound, I'm picking me apart again

You all assume I'm safe here in my room, unless I try to start again

I don't want to be the one the battles always choose

Cause inside I realize, that I'm the one confused

I don't know what's worth fighting for or why I have to scream

I don't know why I instigate and say what I don't mean

I don't know how I got this way, I know it's not alright, so I'm breaking the habit tonight.

"severus! severus ne oldu?!"

snape ona seslenen adama aldırmadan salona dalar ve dolaba gidip kapakları açar, bir şişe ateş viskisi çekerken harry spinner's end'de, kenardan çekiliyordur, bir koltukta duran dumbledore'un portresi tekrar sorar

"severus harrye bir şey mi old-"

"BİR ŞEY Mİ? ÇOCUĞA LANET ATTIM ALBUS!"

dumbledore şokla ona bakarken harry ilk defa o yüzde bir şok görüyordur, snape viskiyi dikerken dumbledore şoku geçmiş, usulca konuşur

"anlat severus, ne laneti attın-"

"ne laneti attığının önemi var mı?! POTTER SÜPÜRGESİNDEN DÜŞTÜ ALBUS! POTTER, SÜPÜRGESİNDEN DÜŞTÜ!"

dumbledore ona bakarken snape salonda geziyor, elinde dikdörtgen, yarısına kadar dolu şişe, yürürken konuşur

"çağımızın en iyi süpürge kullanan çocuğu, benim attığım bir lanet yüzünden yere çakıldı! düşerken arkasında, havada kan akıyordu albus! koruduğum çocuğun, harrynin, benim harrymin başından kan akıyordu albus!"

"eminim iyidir severus, bir şey olsa haberimiz olurdu-"

"BİR ŞEY OLDU ZATEN ALBUS! KAFASI KOPMADIYSA ŞANSLIDIR, NE ATTIĞIMI BİLİYORUM,-"

"neden ona lanet attın ki, anlayamıyorum-"

"elbette ona lanet atmadım! her yer çok karıştı, potter da çok iyi uçuyordu, lanet olası, son anda lanetin önüne düştü, bu kopya fikri saçmaydı, diğer potterların orada olmalıydım-"

"hayır severus, gerçek harryi sadece sen koruyabilirdin-"

"KAFASINI KOPARTTIM DİYORUM-"

"ben de kafası kopsa haberimiz olurdu diyorum.. sakinleş biraz severus, lütfen-"
"nasıl sakin olmamı bekliyorsun?!"

albus cevap veremezken snape kızgın, ona bakıyor, şakağındaki damar atıyor, tekrar sorar

"nasıl sakin olayım albus? yıllardır bu anı bekliyorduk, onu oradan çıkartacak ve güvene alacaktık, *harry yıllardır bu anı bekliyordu*, AMA KİM BİLİR NASIL BİR KOMADA ALBUS, VE SEN SAKİN OLMAMI BEKLİYORSUN-"

"severus-"

"KİMSE ONA DOĞRU İKSİRİ VEREMEZ BİLE!"

"severus yalvarırım sakin ol-"

"KIZGIN OLSAM NE OLACAK?!"

albus cevap veremezken snape ona bakarak sorar

"seni yine öldüremem, değil mi? her nasılsa her şeyi *bu* bozdu, değil mi? daha güvenli olursun severus, karanlık lord seni artık dinler severus, draconun masumluluğu bozulmaz severus, AMA HARRY SENDEN *DAHA DA* NEFRET EDER SEVERUS!"

dumbledore acıyla ona bakıyorken snape umursamıyor, tabloya ilerler, eğilerek yaşlı adamın gözlerine bakarken fısıldar

"senden nefret ediyorum albus.. hayatımı cehenneme çevirdin.. o çocuğun hayatını ona zindan ettin, karanlık lord bile ona bu kadar zarar vermedi-"

"severus!"

"inkar mı ediyorsun? karanlık lord onu öldürmek istediğini açık açık söylüyor, sense yıllardır ona babası gibi davranıp, sonra arkasından vuruyorsun! hem de neyle, *gryffindorun kılıcıyla!* gidip onu ona saplamamı istemediğin için şanslıyım!"

"istesem yapmayacağını biliyorum.."

snape hafifçe gülerken gülüşü delirmiş birinin gülüşüdür, gerilerken konuşur

"haklısın dumbledore.. çizgiyi nerede çekeceğini bilmen güzel.."

dumbledore cevap vermezken snape şişeyi dikerek büyük bir yudum daha alır..

"belki de ölmüştür.. kimse buraya giremez, bana ulaşamıyorlardır, belki de ölmüştür, ve ben öldürmüşümdür, öldüyse kimse bana haber vermez-"

"severus sakin ol-"

"olamam, ya öldüyse?! ölmüş olmalı, bu sessizlik bunu belirtiyor, karanlık lord mutlaka bizleri çağırırdı, yenilgi ya da zafer, mutlaka çağırılırdım, *harry* ölmüş olmalı, albus onu öldürdüm!"

"severus onu öldürmedin-"

"NERDEN BİLİYORSUN? NEYİ BİLİYORSUN ALBUS, LANET OLASI BİR *PORTRESİN* SADECE, *NEYİ* BİLİYORSUN?!"

albus cevap veremezken snape onu kırıldığını umursamıyor, kızgın, devam eder

"onu öldürdüm. öldürdüm. onun beni öldürmesi gerekiyordu, ama ben öldürdüm. yine bir sevdiğim öldü, yine benim ellerimde öldü-"

"severus, lütfen-"

"SAKİN OLMAYACAĞIM! O BENİMDİ! BENİMDİ ALBUS-"

"harry senin değildi severus-"

"BENİMDİ! BAŞKA KİMİN OLABİLİR YAŞLI BUNAK?! DOĞDUĞUNDAN BERİ BİR NEFES ARKASINDAYIM, BÜYÜDÜĞÜNÜ BEN GÖRDÜM, HER DEĞİŞİMİNDE YANINDAYDIM, NASIL

BİR ADAM OLDUĞUNU BEN İZLEDİM, KAFASINDAKİ HER DÜŞÜNCEYİ OKUDUM, O GERİZEKALİ WEASLEY KIZI İÇİN DELİRMESİNE KADAR HER DUYGUSUNA ORTAK OLDUM, HAYATINI KAÇ KERE KURTARDIM, BAŞKA KİMİN OLABİLİR! BU SAVAŞI ONUNLA BENDEN ÇOK KİM GÖTÜRÜYOR ALBUS? İKİMİZDEN BAŞKA DAHA TEHLİKEDE OLAN KİM VAR? ONUN İÇİN ÖLECEĞİM, DAHA NE YAPABİLİRİM?!"

"severus öyle söyleme-"

"kapa çeneni!"

albus dehşetle susarken snape geri döner, ve yumruklarını gözlerine kaldırırken boğuk bir ses duyulur, albus şok içerisinde, fısıldar

"severus, ağlıyor musun-"

"KAPA ÇENENİ DEDİM, STUPEFY!"

ve snape asasını geri çeker, sersemlemiş portreye bakarken ağlıyor, inleyerek kanepeye çöker, elleriyle yüzünü kapatırken öne arkaya sallanıyor, onu öldürdüğünü söylüyordur, sonra ayağa fırlar ve şömineye gider, uçuc tozu alıp içeri girerken bağırır

"Grimmauld Place!"

ve harry tekrar kendini yerde bulurken bu sefer kanı apayrı şeyler yüzünden çekilmiş, bakışları boş, tavana bakar..

Soundtrack

William Joseph - Stella's Theme

harry yerde, emekleyerek kanepenin yanına, aylar önce bu adamın ağlayarak çöktüğü bu kanepeye, şimdi uyuyan ve onu hatırlamayan adama bakarken gözleri dolu, uzanarak onun saçını yüzünden çeker, derin uyuyan, normalde bu kadar yaklaşırsa asayı boğazına dayayacak adam ona güvenmiş, uyuyorken harry fısıldar

"severus.. ben senindim.. aşk ya da diğer şeyler değil, ama diğerlerinde senindim, haklıydın, dumbledore'a inanma.."

harry kendi kendine gülümserken mırıldanır

"gerçi inanmamışsın zaten.. ama ben inandım.. aptal çocuk.."

snape yanağını çeker ve uyku mahmuru, gözlerini açarak ona bakarken fısıldar

"harry?"

harry gülümserken cevaplar

"benim.. nasılsın?"

"iyiyim.. sanırım.. iksir oldu mu?"

"olmuş olmalı.. severus.."

"efendim?"

harry ona bakarken severus da cevap bekliyordur, ama harry gülümseyerek hiç der ve kalkarken snape de kalkar, harry iksir odasına gider..

harry şişeyi tutuyor, konuşur

"her Şeye karşı bir iksirinin olması mucize mi?"
"daha çok tedbirlilik.."

harry gülümser ve Şişeyi ona verir, genç adam derin bir nefes alır, sonra içerirken harry bekler, snape mırıldanır

"uyumam lazım.. yine.. hayatımı uyuyarak geçiriyorum.."

harry gülümser ve onu yatak odasına götürürken konuşur

"dinlenmeyi hak etmiŐtin inan-"
"o bir düşünseli mi?"
"evet.. senin.."
"neden onları bana geri vermiyorsun?"
"nk hepsini izlemedim.."
"hepsini izlemen gerektiğini kim söyledi?"

harry ona bakarken cevaplar

"onu bana sen bıraktın.. sana bir Şey olursa diye.. ve oldu.."
"ama döndüm.."

harry sessiz, cevap vermezken snape ona bakıyordur, harry konuşur

"doğru, döndün.. bilmiyorum severus.. uyandığında istersen alırsın, ne kadar çabuk uyursan o kadar çabuk kalkarsın, ben de o kadar az anı görürüm.."
"doğru.."

ve snape yatağa yatarken harry onu izler, sonra dŐnselini alıp salona giderken severus gözlerini kapatır..

harry dŐnseline bakıyor, asayı kaldırarak konuşur

"snape'in benim hakkımda en mutlu anı.."

ve asa bir anı çekerken harry yine dalar..

Soundtrack

Patrick Doyle – The Dark Mark

"NERDE?!"
"alastor götürmüŐ-"

snape geri döner ve koŐmaya başlarken harry bir anda nerede olduklarını anlar, büyücü turnuvası sonrası, cedric ölmüş, sahte alastor moody onu götürüyor, veritaserum iiriyor, arkalarından snapein adı bağırılırken harry snapein hızına yetiŐemiyordur, adamın pelerini arkasında savruluyor, bütün okulu geiyorlarken her yerden çığlıklar ykseliyordur, harry onun kendi kendine konuŐtuĐunu duyar

"ne yaptın potter-ne yaptın potter, lanet!"

snape yolun ortasında koluna saplanan acıyla kendinden geçecek gibi olurken duvara tutunur, harry onu tutmak ister ama yapamazken snape yüzü acıyla dolu, derin nefesler alarak kendini kontrol altına almaya çalışır, fısıldar

"moody.. moody!"

ve genç adam yeni bir güçle tekrar ilerlemeye başlarken harry de arkasından fırlar, koridor sonrası koridor, tablolar ard arda, onlara bağıyor, bir yönü gösteriyorken snape bir kapıya gelir, konuşur

"eğer bir şey yaptıysan, eğer ona dokunduysan-" snape kapıyı patlatarak açar, kilitler fırlarken harry eğilir, kafasının üzerinden tahta parçaları geçerken dumbledore da gelmiştir, snape ona bakarken dumbledore harryi geçer, içeri girerken snape duruyordur, harry onun korku dolu olduğunu görebiliyorken, *artık* görebiliyorken snape bir an sonra diğerlerinin de geldiğini görür, ilerler ve içeri girerken harry de bir nefes arkasında, onunla beraber girer, kendini bitmiş, tükenmiş, yara bere içinde ama yaşıyor görünce snapein omuzlarının gevşemesi delikanlıyı bu sefer gerçekten ağılatır, ve harry dışarı düşerken bir ses çıkartır..

harry salona düştüğünde 5. sınıfta düşünseline girdiği için neden boğazlandığını anlıyordu, bu düşünseli tamamen ondan oluşuyordu, delikanlı yutkunurken fısıldar

"snape'in beni.. benim hakkımda ne hissettiğini anladığı an."

anılar bir an sapıtırken harry yutkunur, sonra bir anı, küçük ve korkak, asaya dolanırken harry içine girer..

Soundtrack

Patrick Doyle – Harry Potter's Love

snape ofisinde çalışıyor, harry içeri girerken profesör ona bir bakış atar, diğer harry bir an ne kadar hımbıl durduğunu düşünürken kendi duruşunu düzeltir, o sırada anıdaki harry konuşur

"profesör.. bir dakikanız var mı?"

"ne için potter? gereksiz saçmalık için hiç dakikam yok-"

"saçmalık değil.. yani.. benim için değil.."

harry gözleri büyürken fısıldar

"bu an mı?"

ama ikisi de cevap vermezken snape ne olduğunu sorar, delikanlı konuşur

"ben.. biliyorum konuşmak istemiyorsunuz, ama.. gerçekten üzgünüm.."

"ne için potter?"

harry ona bakarken fısıldar

"düşünsel-"

"sana konuşma demiştim-"

"ama sordunuz-"

"yeter, çık!"

"ama profesör-"
"çık dedim potter-"
"BABAMIN YAPTIKLARI İÇİN UTANIYORUM!"

snape durarak ona bakarken harry de ona bakıyor, devam eder

"çok! ben asla öyle bir şey yapmam, yapmam, malfoydan nefret ediyorum, ama asla babamın yaptıklarını yapmam! hele size hiç yapmam! onun adına özür dilemiyorum, çünkü kabul edilecek bir yanı yok, ama ben üzgünüm, ben orda olsam gülmezdim, jamesin suratını patlatıp sizi yere indirirdim-"
"y-"
"yardımına ihtiyacınız yok biliyorum, ama en azından kirli kan değilim.. belki affederdiniz.."

snape bakışı değişerek ona bakarken harry başını eğer, sonra döner ve öldürülmeden fırlayıp giderken profesör arkasından bakar, harry hala orada kalmış, profesörün suratını izlerken bunun anladığı an olmadığından emindir, ama bir şeyler değişmiştir, görüyordur..

Soundtrack

Nicholas Hooper – Flight Of The Order Of The Phoenix

"black'in kaçırıldığını söyledi-"
"sirius? sirius evde-"
"biliyorum,-" o anda mcgonagall içeri girer ve konuşur
"potter kayıp.."

dumbledore ona bakarken snape bir şeyler homurdanıyordu, konuşur

"ormandadır!"
"bilmiyorum severus, grimmaulda mı gitsek-"
"bakanlıkta olabilir, aptal çocuk, ben ormana bakacağım-"
"ormana bakmak zaman kaybı severus, hepimiz onu aramalıyız-"
"ben de ormanda arayacağım! onun kafasını biliyorum albus, senden gizli, benden gizli, ama işine yarayacak her şeyin olduğu tek yer orası-"
"ama-"
"ama yok, ben ormandayım, bulursanız haber verin-"

ve severus çıkıp giderken harry de peşine takılır, profesörün endişeli olduğunu koşuşundan anlarken snape görülmeyi umursamıyordu, harry onun yine kendi kendine homurdandığını duyarken ikisi bayırı aşarak ormana girerler, snape bir an durur ve nereye bakacağını düşünürken harry onun onu bulamayacağını biliyordu, ikisi bir süre amaçsızca yürürler, muhtemelen snape bir plan yaparken yerde harrynin thestrallere² binmeden önce çıkartıp attığı hırkayı görürler, harry konuşur

"sırtımı geremiyordum, ondan çıkarttım, bir şey olmadı-"

ama snape onu duymazken asasını oynatır, hırka eline uçarken snape başını kaldırıp ormana bakar, bakışları oradaki harryden de geçer ama onu görmez, delikanlı onun yüzünü izliyorken snape mırıldanır

"aptal çocuk."

² yine türkçesi aklımda yok.. snobum.

ve elindeki hırka bir yerlere yok olurken harry iç çeker..

harry düşüneline bakıyor, rastgele bir tanesine girerken anı onu yine hogwartsa, ve o kötü güne düşürür, snape ona çıkmasını haykırırken harry korkuyla dışarı çıkar, snape delirmiş, düşüneline çöker ve neleri görmüş olabileceğine bakarken harry onu izler, snape elini gözlerine kapatır ve otururken düşüneli dönüp duruyordur, snape izlerken mırıldanır

"hiç anlamayacaksın, değil mi potter.."

ve anı biterken harry onun *her şeyi* biriktirdiğini anlamış, yine bir tane seçer..

"SENDEN NEFRET EDİYORUM!"

snape ona bakarken cevaplar

"bu ilişkimizi eşit kılıyor potter-"

"NE İSTİYORSUN BENDEN?! DAHA NE VERECEĞİM-"

"kendi kendine yetsen aslında ne güzel olur potter-"

harry bağırır, bağırır ve sonra kapıyı çarparak bir occlumens dersini daha sona erdirirken snape iç çekerek kapanan kapıya bakar, iskemleleri toparlar ve odasına giderken mırıldanır

"kendi kendine yetip de karşıma çıkmasan olmaz mı potter?"

ama potter ona cevap veremezken harry ondan nefret edildiği için değil de, onun ona verdiği acı için istenmediğini anlar..

artık anlar.

harry yerde, artık yorgun, bedeninden çok ruhu yorgun, ama görmesi gereken bir şey daha var, dikleşir ve fısıldar

"snape'i en çok üzdüğüm an.."

ve harrynin korkusuna, iki tane anı ortaya çıkarken delikanlı bir tanesini seçer..

Soundtrack

William Joseph – Stella's Theme

harry kendini kütüphanede, snapein yanında bulurken snape kendinden emin, arayacağı kitabın nerede olduğunu biliyor, yürüyordur, gecedir, karanlıktır, ama bir mırıltı duyarken durur, arkasına bakar ve kimseyi görmez, sessiz, kitaplığa dayanarak ilerlerken harry ilerde kendi seslerini duyar, snapele birlikte dinler

"bana çok kötü davranıyor-"

"harry, biliyorsun.. yapmak zorunda.."

"ama yine de.. en azından yalnızken daha iyi davranamaz mı hermione? demek ki bu içinde var, benden gerçekten nefret ediyor-"

"seni sevmiyor evet.. ama seni koruyor harry-"
"döverecek koruyor evet-"
"dövüyor mu?! harry sana dokunuyor mu-"
"elbette hayır! ama yakında onu da yapar.."
"harry.."

snape kaşlarını çatarken harry konuşuyordu

"hayır, anlamıyorsun.. onda iyi bir yön bulmaya ben de çalışmadım mı sanıyorsun? bizim yanımızda olması ya da diğerleri değil, apayrı, ona özel, onun özünde olan bir şey? herkes rol yapıyor hermione, herkes bu savaş için bir şeyler yapıyor, ama o ben doğduğumdan beri benden nefret ediyor.. neden? babamın yaptıkları yüzünden ondan nefret etmesini anlarım.. ama benden neden nefret ediyor? ben ona babamla ilgili tek bir söz bile söylemedim, ama beni gördüğü günden beri baban şöyleydi böyleydi diyip duruyor.."

"harry, neler yaşadıklarını bilmiyoruz-"

"hadi hermione, ne yaşamış olabilirler, aralarında aşk mı vardı!?"

snapein gözleri büyürken harry mırıldanır

"en azından yaklaşmışım.."

ama snape duymazken diğer harry devam ediyordu

"yine de ona kendimi açmaya çalıştım.. hala çalışıyorum.. ona yalan söylememeye özen gösteriyorum, bir şey gizlemiyorum.. ama o hala bana kötü davranıyor.. bilmiyorum hermione, ben mi iyi niyetliyim, yoksa o gerçekten ilk gün ondan nefret ettiğim kadar kötü, çirkin, nefret edilesi vicdansız adam mı.."

harry hızla snape'e dönerken snape sessizdir, aksi tarafa döner ve uzaklaşırken harry arkasından bakar..

harry diğer anıya geçiş yaparken niye tuvalette olduklarını anlamaz, snape ise ona bakıyordu, karşısındaki korku dolu harry atılır

"büyünün ne yaptığını bilmiyordum-"

"görünüşe göre seni iyi tanıyamamışım potter, böylesi karanlık büyülerini bildiğini kim düşünürdü? o laneti sana kim öğretti?"

harry kıvrılırken cevaplar

"ben-ben, bir yerde okudum-"

"nerede?"

"bir kitaptı, kütüphane kitabı, adını hatırlamıyorum-"

"yalancı.."

harry hızla ona bakarken snape de ona bakıyordu, yüzündeki memnuniyetsizlik okunuyordu, onun gözlerine bakıyorken bir dakika sonra usulca konuşur

"okul çantayı getir.. bütün okul kitaplarını da.. hepsini, buraya.. şimdi!"

harry fırlayarak çıkarken³ snape arkasından bakar, gerçek harry ona dönerken snape kapanan kapıya bakıyordu, fısıldar

³ orijinal 6. kitaptan bir kısım, kitap bu evimde yok, tr metinden alamadım, ing metinden çevirdim..

"soru sorduğumda gerçeği söylüyorsun, öyle mi potter?"

harry acıyla ona bakarken snape sessizdir, iç çekerek diğer tarafa döner..

Soundtrack

Kelly Clarkson – Because Of You

*Because of you I tried my hardest just to forget everything
Because of you I don't know how to let anyone else in
Because of you I'm ashamed of my life because it's empty
Because of you I am afraid.*

harry odaya geri döndüğünde yerde, elleriyle yüzünü kapatır, nefes alıp verirken-

"iyi vakit geçirdin mi?"

harry bağıarak yerde dönerken snape kanepede oturmuş, rahat, onu izliyordur, delikanlı gevşeyerek sırtını bir koltuğa dayarken nefes alıp veriyor, fısıldar

"korktum.."
"gördüm.."

sessizlik ortaya çökerken ikisi de birbirlerine bakıyorlar, delikanlı fısıldar

"sen misin?"

snape cevap vermezken harry sorusunu düzeltir

"yani.. iksir işe yaradı mı? hatırlıyor musun?"
"verdiklerim dışındakileri evet.. geri verecek kadar nazik olursan almak istediğim hatıralarım da var.."

harry şaşkın, düşünelini yerde ona iterken snape kıpırdamaz, onu izlemeye devam ediyor, konuşmazken harry gerilmiş, yutkunur

"ben.. ben gideyim.. içeri.."

snape cevap vermezken harry koltuğa tutunarak kalkar, yorgun, kollarındaki kaslar titrerken delikanlı aldırnamaya, onu izleyen bıçak gibi bakışı görmemeye çalışır, kenardan kenardan giderken snapein eli açılır ve onun bileğini yakalarken harry nefesini tutar, snape o anda onu eğerken delikanlı da karşı koymadan ona uzanır, dudakları buluşurken harry hafifçe inleyerek ona daha da bastırır, bu sefer *snape* onun ağzını açıyor, bu sefer *snape* onu öpüyor, harry gözleri dolarak, kollarındaki tüyler diken diken olarak onu öperken çok şey söylemek istiyor ama hiç birini söyleyemiyordur, nefesleri birbirine karışırken snape başını çevirip onun bileğini bırakır, harry sessiz, dikleşir ve içeri giderken arkasına bakmaz..

nasil gittiğimizi çok seviyorum omg.

harry yanına çöken bedene hımlayarak dönerken yanındaki adam ılıktır, sakindir, onun yanına uzanmıştır, harry ona sarılmak isterken o konuşur

"ipuçlarını bulamayacağından emindim.."

harry gözlerini açarak ona bakarken snape dirseğine dayanmış, ona bakıyordur, harry de ona bakarken cevaplar

"ipucu bırakmamandan korktum.."

snape hafifçe gülerken bakışlarını odaya çevirirken mırıldanır

"iksiri lord kendisi için istemişti, önceden.. elbette kullanmayacaktı, ve ben elbette doğru tarife ulaşamadım, ama aslında ulaşmıştım.. bir gün sana bir şey olursa sana içirecektik.."

"içirecektin.."

snape bakışını ona döndürür, ama o anda tekrar sertleşirken dikleşerek konuşur

"potter, ne düşünüyorsun bilmiyorum ama-" harry de fırlarken cevaplar

"bir şey düşünmüyorum!"

snape ona bakarken harry devam eder

"bir şey düşünmüyorum, yemin ederim! bilmiyorum, düşünecek bir şey olmadı, ama şaşırmıyorum snape, sanki biliyordum, sanki ben de hissediyordum-"

"neyi biliyordun-"

"beni izlediğini.."

harry daha fazlasını söyleyemezken, söylemeye korkarken yeşil gözleri anlamasını söylüyordur, snape ise neyi anlaması gerektiğini bile kelimelere konduramıyorken başını silkeler ve konuşur

"hepsi sadece görevsel endişelerdi-"

"eminim.. ben de görevsel endişemden seni dirilttim.."

snape hızla başını kaldırıp ona bakar, harry mırıldanır

"senin kadar görevime bağlı mıyım bilmiyorum.. ama bağlı olmak istiyorum.."

koyu gözler onu izliyorken harry fısıldar

"gerçekten istiyorum.. bağlanmayı çok istedim, zamanında, ama bana izin vermediler.. artık göreve çıkmak için büyümeyemedim mi? son bir senede kanıtlamadım mı?"

snape gözlerini devirirken harry gülümser

"biraz daha büyümem gerekiyordur belki.. ama birinin beni görev için eğitmesi gerek.. ipuçları vermeli, görevin özelliğini, niteliğini anlatmalı.."

snape onu izlerken delikanlı mırıldanır

"neye gireceğimi bilmeliyim-"

"potter, senin hangi görevleri sevdiğini biliyorum-"

"o görevleri geçen sene bıraktım.."

snape kaşını çatarken harry fısıldar

"olmadı.. ama bu görev için çok çabaladım.."

snape ona bakıyorken harry onun yataktaki elinin üzerine elini koyar, snape mırıldanır

"potter, sana aşık olmuş aptal bir çocuk olduğumu düşünüyorsan-"
"öyle bir şey düşünürsem beynimi sökersin, biliyorum.."
"aferin.."

harry gülümserken snape devam eder

"öyle gülümsemeyi de kes-"
"çok mu tatlı oluyorum-"
"hayır, daha da aptallaşıyorsun, benim de bir sınıırım var-"
"seni öpebilir miyim-"
"belki-" harry ona uzanırken ikisi de gözlerini kapatırlar, delikanlı onun başını tutarken snape bir an gevşeyecek olur, ama sonra geri çekilir ve yataktan kalkacakken harry onu zorla oturtur, ona bakarak konuşur

"kaçamazsın-"
"neye girdiğini bile bilmiyorsun! ben hayranın değilim!"

harry ona bakarken ellerini çeker, çeker ve konuşur

"tamam.. tamam git.. evden dışarı çıkma.. uyumak için de buraya dön.. sabah hafızana sahip çık, kahvaltı yapacağım, kaç gündür adam gibi bir şey yemiyorum, düzenli uyumuyorum, ve bu sefer ben komaya gireceğim.."

snape ona bakarken harry onu dürter, genç adam kalkarken harry yatağa düşer, sırtını ona dönerek gözlerini kapatırken snape dışarı çıkar, kapı kapanır..

harry gecenin bir vaktinde arkasında yatağın alçalmasını duyarken gözlerini açmaz, kıpırdamaz, aynı tempoda nefes alıp vermeye devam ederken arkasındaki adam kıpırdamıyordur, harry onu rahatlatmak için hımphlayarak sırtını ona döner ve uyumaya devam eder gibi yaparken arkasındaki beden de yan döner, harry bir süre sonra sırtına konan eli hissederken gözlerini açar, sırtındaki el tamamen ona dayalı, ne kıpırdar ne de geri çekilirken harry nefes almayı unuttur, saniyeler akıp geçerken bir süre sonra el geri çekilir, harry gözlerini kapatır..

harry dip dibe, ama bu kadar uzak yatabilecek tek çift olduklarını düşünüyorken birilerinin içeri girmeye çalıştığını her nasılsa hissederek, fısıldar

"snape.."

snape cevap vermezken harry onun cevap vermemesiyle hep korkuyor, kolunu

"severus-" snape tak diye gözlerini açarken harry ona bakıyor, devam eder
"biri eve girmeye çalışıyor, muhtemelen tanıdık, ama çıkma lütfen, olur mu?"

profesör ona bakıyorken ikisi dipdibedirler, harry başını eğerek geriler ve dönerek yataktan kalkarken snape de kapı tarafına döner, harry eliyle yatmasını işaret eder, sonra kapıyı açarak çıkar, ama kapatmaz ve aralık bırakır, salona giderken snape dikleşerek kalkar, kapıya ilerler..

harry kapıyı açtığında lupini görür, asayı onun boğazına dayarken lupin mırıldanır

"çikolata?"

harry onun geçmesine izin verirken kapıyı kapatır, yürürken konuşur

"burayı nerden biliyorsun?"
"hermione söyledi.."
"demek ki fidelius koymam lazım.."

lupin ona dönerken cevaplar

"harry, hala bana kızgın mısın?"
"bilmiyorum remus.. herkese kızgınım.. herkes nasıl?"

lupin yorgun, ona bakarken cevaplar

"herkes iyi.. yaşayanlar.. herkesin ailesinde bir ölüm oldu, ve bu büyük bir acı harry-"
"benim de ailemde bir ölüm oldu remus, biliyorum inan.."
ve onu geçerek masaya giderken remus kaşlarını çatarak konuşur
"harry, annenle babanın ölü olduğunu hep biliyordun-"
"annem babam değil.."
"kim peki? birine bir şey mi oldu?"

harry inanamazlıkla gülerken lupinin bakışları onun elindeki siyah asaya kayar, sonra gözlerine çıkarken harry ona bakıyordur, lupin fısıldar

"severusu aileden mi görüyordun?"
"öldüğünü biliyorsun demek.."
"çocuklar söyledi evet, savaş sırasında bilmiyordum-"
"aslına bakarsan remus, beni deli eden şey, yoldaşlıkta kimsenin severusu merak etmemesi, neden?"
"severus diyorsun harry, aranızda ne vardı-"
"aramızda çok şey vardı remus-"
"tam olarak ne vardı harry-"
"bunu sorma hakkını sana kim veriyor-"
"hakkım olduğunu düşünüyorum, babam ve sirius-"
"babam ve sirius burda değil!"

remus ona bakarken harry kızgın, devam eder

"babam ve sirius beni tanıyamıyordu remus! sen bile ne kadar tanıyorsun? 1,5 senedir manasız kaptislerini çekiyorum, bana nasıl hissettiğimi bir kere bile sordun mu da şimdi kimle ilişkim var onu soruyorsun-"
"ilişki?! harry-"

harry esasını kaldırırken remus geriler, ona bakıyor, fısıldar

"harry, şoktasın, biliyorum, ama sakinleş lütfen.."
"sakinleşip ne yapacağım? snape'i geri getirebilecek misin?"

remus yutkunurken mırıldanır

"hayır.. harry, konuşalım, anlat.. sırrını tutabilirim, inan.."

harry hafifçe gülerken ona bakar..

"sırrım yok remus-"
"severustan nefret etmiyor muydun harry-"
"ediyordum.. eskiden.."
"arkadaş mı oldunuz?"

ikisi otururlarken remus temkinli, ona bakıyordu, harry eliyle yüzünü ovarken konuşur

"evet.. snape dumbledore'u öldürdükten sonra ondan daha da nefret ettim, ama ben oradaydım remus, gördüm, bir şeyler oldu.. aralarında bir gariplik vardı.."

"ne garipliği? neden söylemedin?"

"gariplikleri pek söyleyen bir çocuk olmadım, değil mi?"

remus ona hakkını verirken harry devam eder

"her neyse.. o gariplik aklımdaydı, ve bir gün snape'le karşılaştım-"

"nerede-"

"*bir yerde.. nerelerde bulunduğumuzu sana söyleyemem-*"

"doğru.. devam et.."

harry başını sallar, konuşur

"ve bağırdık, çağırdık, ama konuştuk.. bana olanları anlattı, *gerçekten* olanları-"

"ve onlar nedir?"

"dumbledore onun onu öldürmesini istemişti, zaten ölmek üzereydi, ve snape de işi kolaylaştırmıştı.."

remus şokla ona bakarken harry bastırır

"inanmadım tabii.. ama anılarını gösterdi, her şeyi izledim, gördüm.. ve anlaştık.."

"ne hakkında?"

"her şey hakkında.. onun gerçek tarafını sadece ben biliyordum, ve bir sene boyunca bana uzaktan yardım etti, yaptığı her şeyi, attığı her adımı biliyordum, öldüğünde de oradaydım, ama yetişemedim-"

"harry-"

"*yetişebilseydim kurtarabilirdim.. ama her zamanki gibi, kahraman olmama izin vermedi..*"

sessizlik olurken remus ne diyeceğini bilemiyor, ona bakıyorken harry üzgün, sehpayı izliyordu..

"yani söylediğin.. severus bunca zaman, ta başından beri bizim tarafımızdaydı, ve boşu boşuna öldü?"

"yine beni korurken öldü, boşu boşuna değil.."

remus üzüntüyle ona bakarken harry de ona bakıyordu, gri saçlı adam konuşur

"çok üzgünüm harry.. severusu yanlış anladığımız, ona bir şans vermediğimiz için.. ama sen ondaki gerçek severusu görmüştün, bu beni mutlu ediyor, en azından bir kişi onun gerçek niyetini biliyormuş, severus mutlu olmuştur-"

"bana pek öyle gelmiyor, daha çok ölümünden sonra bile bana eziyet ediyor-"

"harry, severus sana değer veriyordu.."

harry ona bakarken cevaplar

"biliyorum.."

bununla remus yine hatırlarken dikleşerek sorar

"harry, hakkım yok, biliyorum.. ama yine de.."

harry başını kaldırıp ona bakar, remus dilinin ucundaki soruyu sorar

"aranızda bir şey var mıydı? ginnyyle sebepsiz yere ayrıldığınızı biliyorum-"

"ginnyyle sebepsiz yere ayrılmadık-"

"söylediğin sebepler mantıklı ama geçersizdi harry, ginnyyle bütün yaz birbirinize bakıp durdunuz-"

"beni mi izliyordun-"

"hepimiz seni izliyorduk.. soruma dön, severusla aranda bir şey mi vardı-"

"varsa ne olacak?"

remus ona bakarken harry de ona bakıyordur, devam eder

"severusu sevemez miydin? o beni sevemez miydi? ben sevmeyecek bir adam mıyım?"

"harry hayır, elbette değilsin, yanlış anladın-"

"o zaman severus mu sevmeyecek adam? ne hakla böyle düşünürsün, bu kadar yaptığı şeyden sonra! kaç kere senin yaralı kışını kurtardıktan sonra!?"

remus şokla ona bakarken harry üzgün değildir, talep eder

"laflarına dikkat et remus.. o adam hepinizden çok şey yaptı, hepinizden çok fedakarlığı oldu, ve beni tartışmasız hepinizden çok sevdi.."

remus dehşetle ağzını açarken harry mırıldanır

"inkar edebilir misin? snape son 9 senedir benimle nefes alıyordu, ondan önce de bir gözü üzerimdeydi, nasıl karşı çıkabilirsin? sen neredeydin? babamın ve siriusun beni bıraktığı adam? iyi yürekli lupin?"

remus dudaklarını kapatırken harry devam eder

"seni seviyorum remus.. gerçekten.. bana geçmişten kalan tek kişisin, kimse beni dinlemezken beni anlayan tek büyüksün, ailemsin, ve seni çok seviyorum.."

remus onu izlerken harry mırıldanır

"ama severusu da seviyorum.. sen ailemsin, ama ben 20 yıldır ailesiz büyüyorum.. sensiz yaşayabilirim.."

remusun bakışları onda dururken harry başını sallar

"severussuz nasıl yaşayacağımı ise bilmiyorum.. ve kim-olduğunu-bilirsin-sen'in kışını ayrıca bu yüzden de tekmeleyeceğim inan.."

remus iç çekerek kalkarken harry de kalkar, genç adam konuşur

"asayı kırmayı düşünüyor musun?"

"hayır.."

remus başını sallar, sonra mırıldanır

"burada mı kalacaksın?"

"evet.. fideliuslayacağım.. ve inan, sırrı dostlarıma bile vermeyeceğim.."

"iyi yaparsın.. harry, lütfen dikkatli ol.."

"olacağım.."

remus başını sallayarak kapıya gider, açar ve çıkacakken döner, konuşur

"kaybın için üzgünüm harry.. biz kıymetini bilemesek de, severus gerçekten büyük bir adamdı.. keşke arkadaşlarım da bunu anlasalardı.. ya da ben daha cesur olabilseydim.."

harry başını sallarken remus da başını sallıyor, çıkar ve kapıyı arkasından kapatırken harry derin bir nefes alır..

Soundtrack

Kelly Clarkson – Because Of You

Because of you I learned to play on the safe side, so I don't get hurt

Because of you I find it hard to trust, not only me, but everyone around me

Because of you I am afraid.

harry içeri giderken snapein ne tepki vereceğini tahmin etmeye çalışıyordu, ama yatakta oturmuş, ona bakan adamı bulmayı beklemezken ilerliyor, konuşur

"gitti.."

"duydum.."

sessizlik yine gelip çöreklenirken harry bir şey diyecek olur, o ağzını açtığı anda snape konuşur

"neden onları söyledin potter?"

harry fos diye söner, sonra sorar

"neleri?"

"onları.. orada söylediklerini.. o yalanları.. biz karşılaşmadık, ben anlatmadım, bütün yıl boyunca benden yine nefret ediyordun, hala ediyorsun-"

"oradan hala nefret ediyor gibi mi duruyorum-"

"nasıl durduğunu artık okuyamıyorum-"

"seni seven biri gibi duruyorum.."

snape durarak ona bakarken harry de duruyordur, devam eder

"snape, seni seviyorum, ve bunu söyledim.."

snape hala ona bakıyorken harry bir adım daha atar, snape ayağa fırlarken harry ellerini kaldırarak bağırır

"öyle değil aptal!"

"potter!"

"pardon! öyle değil, değil! dinle beni,-severus!"

snape ona dönerken bağırır

"adımı ne hakla-"

"sen de bana harry dedin-"

"ne zaman demişim?!"

"o adamla yatarken!"

snape gözleri büyüyerek ona bakarken harry yutkunur..

kesin ölecektir. kesin.

sessizlik büyüyorken harry yutkunur, kendi yutkunuşunu duyarken snape de uyanır, mırıldanır

"yalnız kalmak istiyorum-"

"snape hayır-"

"ÇIK POTTER-"

"ÇIKMIYORUM! BİTTİ O GÜNLER!"

snape dehşetle ona bakarken harry de kızgın, esasını kaldırarak konuşur

"gittin, yaptın, ne olmuş? yapabilirsin, kim tutar! tek misin sanıyorsun, kim bilir beni hayal ederek, sağımı kılımı kopartıp giden kaç adam ya da kadın var, bilmiyor muyum sanıyorsun-"

"BENİ ONLARIN YERİNE KOYMA DEMİŞTİM-"

"AMA ONLARIN YAPTIĞINI YAPTIN, PROBLEM DEĞİL-"

"POTTER-"

"HARRY!"

harrynin bağırışıyla ikisi birbirlerine bakarlar harry devam eder

"yaptın, ve ben kabul ettim.. *ordaydım*, izledim! madem görmemi istemiyordun, neden bıraktın o zaman?"

snape ona bakarken harry kaşını kaldırır, profesör konuşur

"bilmen gerekiyordu.. tüm dengesizliklerim, kızgınlığım.. sebepsiz, çirkin ve korkunç bir adam değildim ben potter-"

"hiç öyle düşünmedim-" harry bir bakış yerken düzeltir

"tamam, düşündüm, ama çocuktum! ve bilmiyordum! şimdi öyle düşünmüyorum-" harry asasıyla salonu göstererek konuşur

"orada söylediklerim? onları düşünüyorum.. onlara inanıyorum.. her kelimesine.."

snape ona bakarken cevaplar

"yani bir yalana inanıyorsun."

harry kaşlarını çatarken profesör açıklar

"içerde söylediklerin olmadı potter, biz birlikte değildik, hiç olmadık-"

"öyleydik, sen benimdin, ben de senin!"

snape ona bakarken harry de ona bakar..

Soundtrack

Kelly Clarkson – Because Of You

I watched you die, I heard you cry, every night in your sleep

I was so young, you should have known better than to lean on me.

"snape.. severus.. değiştim, görmüyor musun? büyüdüm belki.. ya da anladım.."

snape ona bakıyorken bir şeyler söyleyecek gibi olur, ama harry bastırır

"anlamıyorsun, ben hiçbir zaman sert biri olmadım, olamadım, senin gibi değilim, sen benden daha güçlü, daha kararlı ve daha işini bilir bir adamsın, ben gerçekleri hemen göremiyorum, insanları senin kadar tanımıyorum, seni de yanlış tanımışım, evet itiraf ediyorum, ama severus, ben senim.."

snape ağzını tak diye kapatırken harry ona ilerleyerek fısıldar

"yıllardır.. devamlı ordaydın, biliyordum.. sana kızsam da biliyordum, seni itsem de biliyordum.."

profesör onun ellerinden kaçarcasına bir adım geri atarken harry onu yakalayarak sesi bir ton yükselmiş, bastırır

"ölmeni izledim snape! yalvarmanı izledim, *benim için!* savaş için, benim için, kendini düşünmüyordun bile, ve *ben ordaydım*, benim orda olduğumu biliyordun, biliyordun değil mi?!"

snape başını sallarken harry devam eder

"ama bir şey yapmadın, devam ettin! gittim, ve bana asıldın, en değerli şeylerini verdin, gözlerine bakmamı söyledin, snape hatırlayınca bile ağlayasım geliyor, nasıl üzerime ölürsün! ya dönemeseydin?!"

harry kızmış, onun kolunu sıkarken bağıırır

"ne kadar korktum biliyor musun! ya aptal olsaydım? ya getirmeyi düşünmeseydim?! neler çektim biliyor musun sen?! kaç gece uyumadım, kaç gün sana nefes verdim, başında bekledim, inatla araştırdım, *ben kendim için bile bu kadar çabalamadım!*"

koyu gözler onu izliyorken harry onu iki kolundan yakalamış, sağ elinde onun koluna bastırıldığı siyah asa, yeşil gözler koyu gözlere bakıyor, devam eder

"beni ne kadar üzdüğünü tahmin edemezsin.. ama döneceğine inandım, hep biliyordum, herkesi ittim, seni buraya soktuğumdan beri çıkmadım bile, öldüğümü söyleseler de umrumda değil, karanlık lord isterse dünyayı ele geçirsin zerre umursamıyorum, neden senin için bu kadar çabalıyorum bilmiyorum, bildiğim bir iyilik yapmamıştın bana, snape beni seviyor musun?!"

snapein bakışları büyürken harry yutkunur, ellerini çekerken fısıldar

"ben.. kaptırdım sanırım.. gideyim, *yoldaşlık*, herkese öldüğünü söylemem lazım-"

"potter-"

"hayır! öldüğünü sanmalılar! dışarı çıkmayacaksın, burada kalacaksın, bir daha riske sokmam-"

"senin iznine kalmadım-"

"kaldın! asan bende, evin sihirleri bende, her şeyin benim!"

snape kızgınlıkla ona bakarken harry sırtarak konuşur

"neyini kime bıraktığına dikkat etmelisin severus.."

snape onu öldürecek gibi bakıyorken harry mırıldanır

"yoldaşlığa gidip döneceğim, uzun sürmez, eve kimse giremez, bir şey istiyor musun-"

"evet, dönme lütfen-"

"ne dilediğine dikkat et, alabilirsin.."

snape başını kaldırıp ona bakarken harry de ona bakıyordu, sorar

"dönmeyeyim mi?"

profesör cevap vermezken harry uzanıp onun ağzını kapatır, snape de onun boynunu tutarken delikanlıyı yukarı çekerek kendine bastırır, harry onun boynuna kolunu dolarken öpüşleri sadece birbirine bastıran dudaklardır ama çok daha fazladır, harry esasına uzanan eli hissederken gülerken kaçır ve konuşur

"o kadar kolay değil.. uslu ol.."

ve delikanlı yok olurken snape derin bir nefes alır, dönerek ne yapabileceğine bakar..

Soundtrack William Joseph – Stella's Theme

harry 8 saat sonra, evet *8 saat sonra* eve geri döndüğünde snape etrafta yoktur, delikanlı korkuyla mutfağa, iksir odasına, banyoya bakar, sonra sessizce yatak odasının aralık kapısını iter, ve rahatlayarak nefesini bırakırken yatağa ilerler..

snape uyuyor, rahatsız bir uykuda ama uyuyor, yatağın alçalmasıyla kasılır, ama harry şişlerken snape başını o tarafa çevirerek mırıldanır

"saat kaç-"

"geç.. üzgünüm, uzun sürdü-"

"özür diliyor.. dönmeyeceğini düşünüyordum potter, özür dilemen gereksiz-"

"dönmeyecek miydim? neden dönmeyeyim?"

snape bakışını onun gözlerine çevirirken harry ona bakıyordu, ikisi bir süre inatla birbirlerine bakarlarken snape bir anda gevşer, çöker, yenilirken harry ağlayacak gibi olur, o adam, o sert adam bir anda tüm savunmalarını indirmiş, ona bakarak konuşur

"harry, şimdi karar vermelisin, ne olacak? gideksen git, kalacaksan kal, nasıl kalacağını açıkla, asan sende, yeni bir yatak yap.. ama bana böyle bakmana katlanamam, nefret et, kız, bağır, *ama bana böyle bakma..*"

harry korku dolu, fısıldar

"nasıl?"

"*böyle!* bir şey söylemek istiyor ama beni incitmekten korkuyor gibi! incitmezsin merak etme, kabuğum serttir-"

"biliyorum-"

"evet, biliyorsun.."

ikisi yine birbirlerine bakarlarken cümleler ortada, kelimeler dağınıktır, snape kendi kendine başını iki yana sallar, ve sonra yatağa geri düşerken harry ona bakıyor, fısıldar

"kolay olamaz mı?"

snape başını ona döndürür, delikanlı tekrarlar

"artık kolay olamaz mı?"

snape bir süre cevap vermez, sonra konuşur

"ben hayalindeki adam değilim.. hayalindeki kişi adam mı, onu bile bilmiyorum.. asam, evim, hatıralarım, hepsi sende, hayatım bile senin elinde, kararı sen vereceksin.."

harry ona bakarken snape mırıldanır

"büyüme budur harry, karar vermek.. en çok yaptığım şey.."

harry sessiz, onu izlerken snape bakışlarını tavana çevirir, harry ikisinin nefeslerini duyuyor, odada *iki* nefes var, bu onu mutlu ediyorken ona yetiyor, konuşur

"seni geri getirdiğime beni pişman edecek misin?"

"kesinlikle.."

harry gülümserken mırıldanır

"güzel.."

snape ona bakar, harry öne eğilir ve profesörün şaşkın bakışına aldırmadan sağ elini onun öbür tarafına koyarak üzerine geçerken konuşur

"güzel.. beni pişman et, her dakika kafama kak, azarla, ama yine snape ol.. yine beni eğit, yine bana yol göster.."

snape üzerindeki harrye bakıyorken harry ona eğilerek mırıldanır

"beni sev.."

snape gözlerini kapatırken fısıldar

"sevgi istiyorsan bana gelmemelisin.."

"sevgi vermek için sana geliyorum.."

snape gözlerini açacakken dudakları hisseder, tekrar kapatırken harry kendini ona alçaltır, iki beden birbirine temas ederken snape başını çekerek dudakları ayırır, gözlerini açarak konuşur

"ihtiyaçtan ya da iyi yürekten sevgi istemiyorum, beni sevmiyorsun bile-"

"seviyorum, artık seviyorum-"

"2 günde mi-"

"2 günde.."

snape ona bakar, harry fısıldar

"sen ikimiz için de yeterince sevmişsin, ben çabuk yetiştim.."

"ben seni sevmiyorum potter.."

harry gülümserken mırıldanır

"harry demen için ne yapmalıyım?"

"kendini alıştırmalısın.."

harry ilgiyle hımmmlarken dudaklarını onunkinin üzerinde tutuyor, fısıldar

"sabaha kadar öpüşsek nasıl olur?"

"yorucu.."

harry gülerek ona eğilirken snape de onu kendine çeker, harry onu öperken saniyeler yok olur, gerçekten sabaha kadar gidebilirlerdir, ama o sırada içerden bir ses gelir

"harry?"

harry yüzünü buruşturarak başını çekerken snape ona bakar, harry fısıldar

"kısa sürer.."

"elbette.."

harry gözlerini devirir ve onun üzerinden kalkıp üzerini düzeltir, kapıya gidip açar ve içeri giderken konuşur

"ginny, hey.."

snape iç çekerek tavana bakarken başka şansı yok, onları dinler..

ginny salonda, masadaki defterlere bakıyorken muhtemelen harrynin çizdiği dişi bir geyiğe gülümser, o sırada harry içeri girer

"ginny, hey.."

ginny ona dönerken gülümser

"hey.. daha uyumamışsındır diye geldim.. snape nasıl?"

"iyi, o uyuyor, ben de yatacaktım, bir şey mi oldu?"

"beraber mi yatıyorsunuz?"

harry onun gözlerinden remusun görevini yaparak yoldaşlığa haber verdiğini anlarken sessizlik gergindir, delikanlı dikleşerek temkinli, konuşur

"ginny, inan seni üzmem istediğim en son şey-"

"neden beni üzesin ki?"

"aptal değilim, en son yan yana durduğumuzda aramızda bir şey vardı.."

ginny ona bakarken fısıldar

"vardı demek.. artık yok yani.."

harry yutkunurken ginny cevap bekliyordur, harry kararların her an her yerde olduğunu düşünürken dikleşir, başını sallar

"evet ginny, artık yok.."

"doğru mu? snape'le birlikte olduğun.. bu ölümden önce de?"

"doğru.."

"ne kadardır?"

"uzun zamandır.."

"ne kadar uzun, harry, bize yalan mı söylüyordun? benimle birlikteyken de onunla mıydın?!"

"hayır! hayır seni aldatmadım, nasıl düşünürsün-"

"sen söylüyorsun birlikteydik diye-"

"farklı! ginny, ben öğrencisiydim!"

"ve? kimi engeller ki?!"

harry ona bakarken ginny de ona bakıyordur, konuşur

"onu seviyor musun?"
"evet.."
"o seni seviyor mu?"
"evet.."
"emin misin?"
"oldukça.."
"sana söyledi mi?"
"hayır, ama gerek yok, ve sana ne ginny?"

ginny ona bakarken harry toparlanır ama geri almaz, genç kız konuşur

"incinmeni istemiyorum harry.. ve seni snape oldukça çok incitti.."
"ben affettim.."
"belli oluyor.."

harry bakışlarını kaçıırken sessizlik gergindir, genç kız fısıldar

"neden o kadar yıkıldığın anlaşılıyor.."
"efendim?"
"neden yıkıldığın.. snape ölünce.. hepimizle kavga etmen, onu buraya sürüklemen.. kim-
olduğun-bilirsin-sen'e dikkat bile etmedin, snape'le yatıp kalktın, hiçbir şeyi
umursamadın.. hayatının en iyi iksirini yaptın, ve onun için yaptın.."
"ginny, senin için de yapardım-"
"yapar mıydın-"
"elbette yapardım!"

ginny gülümserken tekrar sorar

"bugün okulda çok kişi öldü harry.. hepsi kalbimizden bir parçaydı.. fred en canımı
yakanı.. ben de ölseymdim, ben de fred gibi olacaktım, geçecek ve gidecektin, kaç kişi öldü
bilmiyorsun, isimleri sormadın bile-"
"vaktim olmadı-"
"çünkü snape'i diriltmek için yollar arıyordun.."
"evet.."

ginny ona bakar, harry derin bir nefes alırken konuşur

"özür dilemiyorum.. dilemeyeceğim de.. bir yerden sonra herkes kendi sevdiğini
kurtarıyor ginny, fredle ben yere düşsek, fredin başına giderdin, onu döndürmek için
çabalardın, ben aklına bile gelmezdim-"
"harry-"
"doğru olduğunu biliyorsun.. fred benim için çok değerliydi, hala öyle, ve ölmesi canımı
yakıyor, beni daha çok kızdırıyor, ama ginny inkar edemem, snape benim için daha
önemli.. ve bunun için özür dilemeyeceğim.."

ginny sessiz, onu izlerken harry devam eder

"diğerlerine snape'in yaşadığını söylemeyeceğim, ve üçünüzü de bağladım.. snape
bundan sonra benim koruduğum şey, ve ona uzanırsanız sizin de kalbinizi kırarım, üzücü
ama umrumda da olmaz.."
"harry-"
"harry yok ginny, anlamak neden zor-"
"adamdan dün nefret ediyordun-"
"çünkü kördüm-"
"anlamıyordun-"
"artık biliyorum-"

"o senden nefret ediyor-"
"sadece acı çekiyordu-"
"seni sevdiğini nerden biliyorsun-"
"benim için öldü!"

ginny ona bakarken harry kızmış, bağıırır

"savaş için ölmedi, anlamıyor musun?! benim için öldü! hanginiz yapardınız? hanginiz seçim şansınız olsa koşarak kaçmazdınız? o kaçmazdı, kaçmadı!"
"saygından ve borçtan mı yani-"
"saçmalama ginny! snape ona bir şeyleri geri ödememi kabul eder mi sanıyorsun! slytherin olabilir ama hepimizden daha asil, inan!"
"asil olabilir, ama bir katil-"
"ben de olacağım! sen de olurdun!"
"harry, bir anda bu kadar aşkla dolamazsın-"
"çok önceden dolmuştum zaten! belki de seni hiç sevmedim!"

ginny gözleri büyüyerek ona bakarken harry toparlanır

"özür dilerim.. seni sevdim.. bir kızı sevdiysem bu sensin.. ama ginny, anla.. ben snape'i seviyorum-"
"hala snape diyorsun-"
"severus dersem inanacak mısın yani?"

ginny hafifçe gülerken harry de gülümser, genç kız konuşur

"harry.. karanlığın çekiciliğine kapılmış biri olarak söylüyorum.. bir anda seni sarmalıyor, ve seni koruyorlar.. seni *seviyorlar*.. ama sonra yerde *sen* yatıyorsun.."

harry ona bakarken mırıldanır

"snape'in beni arkamdan vuracağını mı söylüyorsun?"
"söylemiyorum hayır.. seni kaç kere hayatı pahasına korudu, hepimiz biliyoruz.. ama harry, benim korkum snape'den de büyük güçler.. onu kullanarak seni vurabilirler, o farkında olmadan seni vurabilir-"
"ginny-"
"ayrı olabiliriz, beni sevmiyor olabilirsin, ama arkadaşız-"
"elbette öyleyiz-"
"ve korkuyorum harry.."

harry iç çekerken cevaplar

"ginny, kimle birlikte olursam olayım tehlikedeyim.. seni tehlikeye atmaktansa-"
"snape'i mi atarsın?"

harry donarak ona bakarken mırıldanır

"snape'i *hiç* tehlikeye atamam.."

ginny şaşkın, ona bakarken fısıldar

"kötü kaymışsın.."
"çok fena.."
"yazık.."

harry gülümserken ginny de gülümser, ikisi sarılırlarken genç kız mırıldanır

"adam senin için mucize yarattı harry.. kıymetini bilsen iyi olur.."

harry derin bir nefes alarak cevap vermezken ginny gülümser, ve geri çekilip cisimlenirken harry salona bakıyor, bir süre sonra döner ve odaya gideceken önüne çıkan adam onu duvara yapıştırır, harry şokla ona bakarken snape ona eğilir, harry dudaklarının örtüldüğünü hissederken kollarını kaldırarak onun boynuna dolar..

Soundtrack

Kelly Clarkson – Because Of You

Because of you I tried my hardest just to forget everything

Because of you I don't know how to let anyone else in

Because of you I'm ashamed of my life because it's empty

Because of you I am afraid.

harry duvara yapışırken snape üzerinde, delikanlının saçlarına asılmış, başını geri çekiyorken harry yukarı bakıyor, gözleri kapalı, ikisi nefes nefeseyken snape onu daha da bastırır, harry nefesi kesilirken fısıldar

"uyumamışsın-"
"çok gürültü vardı-"

harry ahalkarken onun saçlarına parmaklarını sokmuş, genç adamı kendine çeker, ikisi aç, sert, öpüşüyorlarken harry onun genelevdeki öpüşünü hatırlar, snape daha da serttir, daha da isteklidir, ve harry ona karşılık verebiliyordur, anlıyordur, delikanlı inlerken snape onu duyunca harryi daha da bastırır, harry canı yanıyor ama umursamıyor, onun beline parmaklarını geçiriyorken snape onu geri ittirir, ikisi odaya girerlerken delikanlı düşecek gibi olur, ona tutunurken snape asayı yakalar ve yere atar, delikanlıyı iter ve yatağa düşürürken bir an sonra üzerinde, ona bakıyordur, harry nefes nefese konuşur

"yatağa atılmak bu olsa gerek.."

snape onun dudaklarına eğilirken mırıldanır

"herhalde.."
"güzelmiş.."
"öyle görünüyor.."

ikisi tekrar öpüşürlerken harry gevşer, bir süre sonra ayrılarak fısıldar

"her şeyde dürüsttüm-"
"biliyorum.."
"kalıyorum.."
"görüyorum.."

harry gülümserken snape mırıldanır

"gülümseme demiştim.."
"tatlı oluyorum, değil mi? itiraf et.."
"hayır.."

harry daha da gülümserken snape eğilerek onu cezalandırır, harry gülerek onu üzerinde daha da yukarı çıkartırken snape fısıldar

"yerde yatan sen olmayacaksın.."

harry gözlerini açarak ona bakarken snape de onu izliyordur, mırıldanır

"ben varken öyle bir şey olamaz, izin vermem.."

harry gülümserken fısıldar

"verme.."

"vermem.."

ve ona eğilerek öperken harry de onun yüzünü kavrar, öpüşler ciddileşirken snape ayrılır, harry mızırdanan bir ses çıkartırken profesör gülümser, mırıldanır

"uslu ol.."

harry ona bir bakış atarken snape sırttır, yana uzanırken harry de yüzü koyun döner, yastığını yumruklarken snape konuşur

"o benim yastığım-"

"ne fark var-"

"ben söylüyorsam vardır-"

"yalancı, benim kokum var diyedir-"

"ben sapık mıyım potter-"

"gidip genç adamlarla yatan ben değilim snape-"

"iyi ki yaptık-

"göstermeseydin-"

"bakmasaydın.. hoşuna gitmese bu kadar konuşmazdın ayrıca, ve yastığımı ver-"

snape onun başının altından yastığı çeker, harynin kafası yatağa düşerken delikanlı onun diğer yastığını alır, snape sessizlikte mırıldanır

"hoşuna mı gitti?"

"beni tanıyan sen değil misin?"

snape ona bakarken harry de ona bakar, genç adam sessiz, uzanarak onun dudaklarını örterken harry gözlerini kapatır, öpüş havada asılı kalırken snape geri çekilir ve yastığına yerleşirken mırıldanır

"gerçeği nasıl olacak merak ediyorum doğrusu.."

harynin gözleri büyürken snape sırttır, gözlerini kapatarak konuşur

"iyi geceler potter.."

harry cevap vermezken snape gözlerini açar, harry ona bakıyordur, snape iç çeker

"iyi geceler harry.."

harry gülümser ve yastığına yerleşirken cevaplar

"iyi geceler severus.. gece ölmemeye çalış.."

"olur.."

ve ikisi gözlerini kapatırlarken gece sakin, ev gizli, zaman anlaktır, kıpırdamaz..

THE END

aiyyy ooook sevdim ben, sizi bilemeyeceğim.

24.07.07
27.07.07

Merhaba,

Okuduğunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Şu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.